Akbaba

— Lûtfen biraz gülümseyin!..

50.
yıl sevinci

Cumhuriyetin 50. yıl çekilişinde

2,5
milyon lira

TÜRKİYE
GARANTİ BANKASI

AKBABA

Yıl: 51 Cilt: 25 Sayı: 39 * Kurucusu: Yusuf Ziya ORTAÇ * 12 Eylûl 1973 * Fiyatı: 150 Krş.

BABALAR...

BİRKAÇ hafta önce piyasaya çıkan bir «düzeni tersine çevirip her şeyin altını üstüne getirme» lâfının yankıları bitmek tükenmek bilmiyor. Öyle ki, seçimin en büyük meydan savaşlarından biri şu soru üstünde verileceğe benzer:

— CHP. fırsat bulursa düzeni tersine çevirir mi? Her şeyin altını üstüne getirir mi?

Partinin hasımları buna göz kırpmadan «Elbette!» cevabını verirken, taraftarlarından bir bölümü de telâş içinde çırpınıyorlar:

— Hâşâ! Yalan! İftira! Hiç öyle şey yapılır mı?

Oysa konu üstünde serinkanlılıkla düşünülürse o kadar telâşa hacet olmadığı görülür sanırız.

Gerçi «ters» sözcüğünün dilimizde birkaç anlamı vardır; hiçbiri iyi değildir. Ama bazı şeyler zamanla o kadar kötüler ki, tersi bile yüzünden iyi olur. O zaman onların tersine çevrilmesinin de olumlu karşılanması gerekir.

Fazlaca eskimiş ceketler gibi...

O bakımdan, Halk Partisinin fırsat bulursa Türkiye'deki toplum düzenini tersine çevirmesinin kabahat olup olmadığını tartışmadan önce, şu sorunun cevabının dikkatle araştırılması doğrudur:

— Düzenimiz fazlaca eskimiş bir cekete benziyor mu, benzemiyor mu?

Yazık ki şu aylarda o araştırmayı yapma durumunda olanlar bambaşka şeylerle, daha doğrusu birbirleriyle uğraşarak demagoji örnekleri vermekten ileri gidemiyorlar.

Her şeyin altını üstüne getirmek konusuna gelince... Buradaki anahtar «her şeyin» sözcüğüdür.

Bir parti sözcüsünün «Biz her şeyin altını üstüne getireceğiz» demesi için iyice sapıtmış ve kendi partisinin çıkarını bile hesaplayamayacak duruma düşmüş olması gerekir. Çünkü her şeyin tepetaklak edilmesini isteyebilecek tek bir vatandaş bulunmaz akıl hastanelerinin dışında.

— Liderler halka sempatik görünmeye çalışıyor. —

SEÇİM HAVASI!

Düşünün ki en basit yurtdaşın bile birkaç dikili taşı, hiç değilse bir gecekondusu, kendine göre iyi kötü bir aile düzeni vardır. Bunların kündeye getirilmesini ister mi hiç?

Ama bu demek değildir ki dünyada hiçbir şeyin altı üstüne getirilmemeli. Bazı nesnelerin altı üstünden iyidir:

Patates gibi... Soğan gibi... Şalgam gibi...

Öyleyse marifet «Her şey olduğu gibi dursun» diye tutturmak değil, görünürdeki nesneler arasında altı üstünden iyi olanları üstü altından iyi olanlardan ayırabilmektir.

Toplum düzenimizde güller, karanfiller, lâleler nelerdir, patatesler, soğanlar, şalgamlar neler?

İşte cevabı soğukkanlılık ve titizlikle aranması gereken bir soru daha!

Neylersiniz ki onu da araştıran yok pek. Hemen bütün akıllar hasım suçlama çabalarına takılmış.

AP'nin başlıca sözcülerinden biri, Bülent Ecevit'i suçlarken o çabaların parlak bir örneğini verdi:

— CHP. Genel Başkanı anarşistlerin fikir babasıdır!

Doğal babalardan üvey babalara, baba tatlılarından iskele babalarına kadar çeşitli babalar bilirdik ama, bu fikir babası deyimini yeni duymaktayız.

Bilirsiniz: Analar besbellidir de, babaların kimliğini kestirmek kolay değildir her zaman. O yüzden vakit vakit bebeklerin pederliği hiç ilişiksiz kimselere yakıştırılır; iddialar, inkârlar, suçlama ve savunmalar birbirine karışır. Çoğu kere mahkemeye düşer iş sonunda.

Anarşizmin yurdumuzda nasıl, niçin, hangi yoldan doğduğu dâvasını karara bağlayacak olan en yetkili mahkeme Türk kamuoyudur. Seçmen çoğunluğu seçimlerde oy kullanırken bu yargılamanın bir çeşit jürisi gibi görev yapacaktır. Son dört yıllık olayların aynı zamanda tanığı durumunda bulunan halkımızın sağduyusuna güvenmek gerekir.

Şimdilik söylenebilecek şey hiçbir fikri bulunmayanların elbette anarzişmin fikir babası olamıyacaklarıdır. Ancak o hazretlerin fikirle hiçbir ilgisi bulunmayan yollardan da birtakım ucûbelere babalık etmiş olmaları ihtimalinin hesaba katılması gerekir.

Biz anlamsız suçlamaların ve ipsiz sapsız sözlerin üstünde fazla durmadan seçmen kararını sabırla beklemeye çalışacağız.

Eğer o vakte kadar babalarımız tutmazsa...

AKBABA

...MABALAR

İnönü'nün resmi CHP. lokallerinden kaldırıldı. — Gazeteler —

1. İNÖNÜ...

2. İNÖNÜ...

3. İNÖNÜ!

Seçime Hazırlık

BURHAN ESEN

KAPICI yanıma sokuldu:

— Begim, dedi, zatını vali beg çığırıyo.

Odasına girdiğimde vali çok heyecanlı görünüyordu:

— Bana bak evlâdım, dedi, biliyorsun seçimlerin eli kulağında. Vilâyet sınırları içinde yayınlanan muhalif gazeteler seçim yaklaştıkça hırçınlaşmaya başladılar. Yalnız iktidara çatmakla kalsalar yine iyi. Trafik kazalarındaki sorumluluğu bile benim üzerime yıkıp veryansın ediyorlar. Oysa gecemi gündüze katıp çalıştığımı bilirsiniz. Her alanda seferber haldeyiz. Valilik zorlaştı Necmi bey. Hükûmetin kalkınma temposuna uymak zorundayız. Günde 3-4 saat, bu sıcak günlerde çalışmanın zorluğunu düşünün. Geçenlerde nezleli olduğum, aksırıp öksürdüğüm halde, bir ay istirahat alıp evde yatmak dururken, daireye koştuk. Muhalif gazetelere yine de yaranamıyoruz.

Yok efendim bakanları karşılamaktan, resmî ziyafetlere koşmaktan vakit bulup, il işleri ile ilgilenemiyormuşum. Resmî arabayı özel hizmetlerimde kullanıyormuşum. Hele bir de iktidar partisinin il başkanı gibi politika yaptığımı iddia etmiyorlar mı, en çok buna tutuluyorum.

Sizi niçin rica ettim biliyor musunuz mühendis bey?

— Bilmiyorum efendim.

— Az önce bakan beyefendi telefon etti. Biliyorsunuz her seçimde partimiz... pardon iktidar partisi oy alamaz bu bölgeden. Geçen seçim karşı partiler tulum çıkarırcasına seçimi kazanmışlardı. Biz vilâyet olarak üzerimize düşen görevleri yerine getiriyoruz. Vilâyetin önündeki çınar ağaçlarını budattık. Asfaltların bozulan yerlerine kum döktürdük. İki fakirin cenazesini bedava kaldırttık. Veremlilere yardım amacı ile balo tertip ettirdik. Ama şansımız yardım etmedi de, üstelik derneği beşbin lira zarara soktuysak, suç bizde mi?

Gerek Cumhuriyetin ellinci yılı, gerek seçim şerefine dar imkânlarla katkıda bulunmaktan geri durmuyoruz. Evet, ne diyordum... Bakan telefonla aradı. Dedi ki:

— Partimizin seçimi kazanması bölgenizdeki muhalif gazetelerin sindirilmesine bağlıdır. Bugün hava açık diye mi yazıyorlar? Gönder tekzibi. Bu yıl kabak rekoltesi yüksek diye mi başlık atıyorlar? Tekzibi yapıştır. Sayfaları tekziple dolunca, başka nane karıştıramazlar. Sonra... Seçmeni memnun etmek için il'den demiryolu geçirteceğiz, dedi...

— Beyeefndi tren zaten var, vilâyetimizde... diyecek oldum...

— Onu biliyoruz, dedi. Bu tren başka tren. Seçim şimendüferi. Demiryolları bölge mühendisi ile işbirliği yapın. Bu hat mutlaka seçimden önce bitirilsin... diye emir buyurdu. Ben de sizi onun için dâvet ettim Necmi bey.

— Plânı, projesi elimize gelmedi daha, vali bey.

— Bakan dedi ki, siz yolu inşaya başlayın, dedi, plânını, projesini biz arkadan göndertiriz. Yol Gündoğdu ile Günbatı illeri arasında döşenecek. İkiyüz kilometre kadar tutar. Daha önce de belirtmiştim. Her seçimde bu iki ilden açık veriyoruz. Ofisin en has unlarını gönderiyorlar. Her mahalleye cami inşa ettirildi. Vaizlerin en ağzı kalabalık olanları görevlendirildi. Filtreli sigaralar bayilerin vitrinlerine dizelendi. Pirinçlerin ekstrası beş liradan arzedildi. Köylünün banka borçlarını öldükten sonra ödeyebilme imkânları sağlandı. Deprem bölgesidir diye uydurma rapor düzenlenip, memurların dokuz aylık alacakları zula edildi. Hepsi boşuna... Seçmen Nuh dedi de, Süleyman demedi.

Şimdi bütün ümitler yeni demiryolunda. Yol bitip de 90 tonluk, 1914 modeli kocaman lokomotif, saatte 20 kilometre hızla:

— Püüüt! diye bu iki il arasında işlemeye başlayınca belki iktidarın nelere kadir olduğunu anlarlar da, oylarını ona göre kullanırlar.

* * *

Birkaç gün sonra adı geçen güzergâhta demiryolu inşası başlamıştı. Daha üç kilometrelik yol döşenebilmişti. Vali arabasına atladığı gibi şantiyemizde soluğu almıştı:

— Yukardan telefon geldi, dedi, buraya bir istasyon binası kurulacak!

— Nasıl olur vali bey? Tren kalkalı daha beş dakika geçmemiş. Ateşçi ocağa iki kürek kömür atmadan burada nasıl durulur?

— Emir böyle. Hacı Kâmiloğlu'nun burada bahçesi var. Adamcağız epeyce yaşlı. Artık eşeğine binemiyor. Partinin kodamanlarından. Bedeli, uşağı, hizmetçisi, ortakçısı ardında tam 200 oy tıpış tıpış sandığa giriyor.

Oraya lojmanlı, makaslı, gişeli, su depolu bir istasyon kondurmaktan başka çare yoktu.

On gün sonra vali yine pürtelâş karşımdaydı. Öfkeden mosmor kesilmişti:

— Yahu, dedi, maksadınız beni buradan sürdürmek, bucak müdürlüğüne attırmak mı? Adam Ankara'ya telgraflar yağdırıyor. Parti kodamanlarının radarlarını üzerime çevirttiniz. Derhal yolun 15 kilometresi sökülerek, güzergâh değiştirilecek. Üzeyir Ağanın çiftliği üzerine ray döşemişsiniz.

— Proje böyle beyefendi.

— Ben proje filân dinlemem. Bereket bakanlığa aksetmeden işi genel müdürlüğümüzle hallettik. Tashih emri postada imiş. Bugün yarın elinize gelir. Ray çiftliğin etrafında yarım daire çizecek, çiftlik hududunu aşınca, eski istikamette devam edecek.

İşçi bordrosuna on isim daha ilâve ederek, yolda gerekli düzeltmeyi yaptık. Vilâyetten elli kilometre uzaklaşınca vali artık gelemiyor, telefonla yukardan aldığı özel emirleri bize ulaştırıyordu:

— Alo... Mühendis bey, şu yol işi ikimizin de başına dert oldu. Az önce bakan telefon etti. Bucak ilçesi ayağa kalkmış. Tren yolu buradan geçmezse, biz de bunca yıllık partimizden vazgeçeriz diye tutturmuşlar. Seçimin selâmeti uğruna...

— Nasıl olur vali bey, Bucak ilçesi doğuda biz... Yâni tren yolu batı istikametine doğru uzanıyor. Yanlışlık olmasın?...

— Emir ve yeni proje postada. Tatlı bir kavisle geriye dön, ileri marş!

100 kilometrelik dönüşle yeni istikamette ilerlemeye başlamıştık. Nihayet Bucak'a varmış, istasyon binası bitmiş, sıra W.C. yapmaya gelmişti. Telefon çalmıştı yine:

— Ben vali. Neredesin mühendis?

— Bucak içesinin W.C. sinde!

— Sorma başımıza gelenleri... Bakan, Ocak demiş, ben, Bucak anlamışım. Önce W.C. den çık. İstasyon binasını yık. Demiryolunu al, Ocak ilçesine doğru yürü.

Demiryolu Ocak'a varınca yine valinin sesi telefonun kulaklığından çın çın ötüyordu:

— Olmadı yine, dedi. Sil yenibaştan!

— Sebep?

— Çok fena durumdayız Necmi bey. Düşün hele... Menderes havzasından dumanlarını savura savura, düdüğünü öttüre öttüre, buharlarını fışkırta fışkırta, tren geçiyor da, bu tren parti genel başkanının sayın kayınvalideleri hamfendinin doğduğu bucağa uğramıyor. Bu ne demektir, biliyor musun? İkimizin de tezkiye varakasının lokomotiften çıkan duman rengini almasıdır. Genel müdürlük uyarınca ne büyük nadire ile karşı karşıya bulunduğumuzu anladım. Gerekli tashihatı yaparak kayınvalde istasyonuna varacaksın!

Hastaların ayak uçlarında asılı vücut ısısını gösteren inişli çıkışlı grafik tablosuna benzemişti bizim seçim treninin yolu. İkiyüz kilometrelik Gündoğdu — Günbattı arasındaki mesafeyi 600 kilometre ile alabilmiştik.

Seçim başlamış, yol henüz bitmemişti. Radyo illerden gelen ilk sonuçları okuyordu. Bizim trenin her düdük öttürdüğü yerde, parti istimini biraz daha kaçırıyordu.

Üstelik demiryolu güzergâhına yakın olup da, trenin oradan geçirilmemesine kızan il ve ilçeler de öfkelerini seçim pusulalarından almışlardı.

Bu sefer telefondaki vali değil, Ankara'daki bir yetkili idi:

— Neredesiniz şu anda mühendis bey? diye soruyordu.

— Günbattı ilinin mezarlığına kadar vardık. Yarın akşam üzeri şehire girebiliriz...

— Sakın şehire girmeyin. Mezarlıkta bekleyeceksiniz. Tren şimdilik orada kalsın. Genel tasnif bitince, alınacak sonuca göre, yeni talimatınızı ileteceğiz...

Bu bir seçim hikâyesi. Hattâ isterseniz öykümüze siz, seçim rüyası da diyebilirsiniz...

Burhan ESEN

ASORTİ RAZİYE

ÇAĞLAR ZÖRER

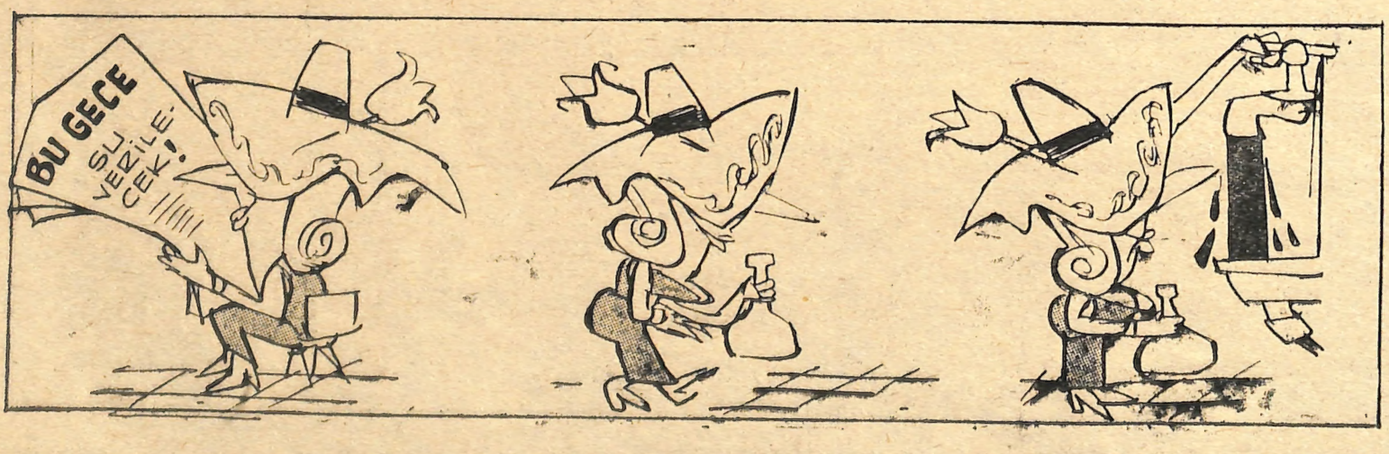

Görevimiz Tehlike:

BEŞ TEHLİKE VAR!

Akbaba TELEVİZYON

Sunan: Dağların Çocuğu

Dinime, imanıma ki benim niyetim yoh!... Yeddi gat yerin dibine girem ki mabbüslük zenaatine talip değilem...

Emme ve lâkin... İradeyi milliye ve de Ganun-u siyasiye-i Anayasa-i Esasiye meselesi.

Gıymatlı vötandeşlerimin ve de gadirşinaslı hemşeri gardaşlarimin ve dahi köy ahalisinin tevecühat-ı umumiyesi ve möhebbet-i hususiyesi garşısında aday namizetligimi ilân eylemek macburiyetinde galmış buluniyorim.

Vazife görevi olarahdan namizet adaylığimi goydum emme, bu işin songusu tehlüke!

Aday namizetliginde başga namizetlerinen çarpışmah tehlâükesi var, biiir!...

Efendime söyliyem, önseçim yohlamasında lisdenin baş kösesinden yokuş aşşağı yuvarlanmah tehlükesi var, ikiii!...

Yüsgek Genel Merkez Başganlığı tarafindan Vato edilmek tehlâkesi var, üüüüç!...

Seçimleri gazanıp Angara şeherine getmek mümkinatı olursa kirli hava tehlükesi var, döööört!...

Böyük Millet Mencilis salonlarinin her bir tarafı cilâlı ve gayğan olduğu için her dakka ayağimin gaymasi tehlükesi var, beeeeş!...

Yaaa, iki gozüm gardaşım benim!... İşte bu münval üzere, en azından beş çeşit tehlüke var, vallahülazim...

Bu gadar tehlükeli işe siz gıymatlı votandeşlerimin iradey-i milliye termani olduğu için gatlanmah lüzumisini hissetmişimdir. Yohsa benim mabbüslük zenaatine zerre gadar gözüm var ise gözüm çıhsın işallâ...

Seçime Doğru :

ADAY — SEÇMEN

ADAY :
Önseçime üç gün kala
Çantamı koyup bakkala,
Her kapıyı çala çala
Kapına gelsem ne dersin?

SEÇMEN :
Sen bir zorlu aday olsan
Kısrak peşinde tay olsan
Kapımı çalmaya gelsen
Kapı açmazsam nedersin?

ADAY :
Mey durulmaz içmeyince
Yol tükenmez geçmeyince
Sen kapını açmayınca
Bacadan girsem ne dersin?

SEÇMEN :
İslidir bizim bacalar
Ak yüzüne kara çalar.
Baca altında ocak var
Ocağı yaksam nedersin?

ADAY :
Ben her ateşte pişerim
Hem tırmanır, hem düşerim.
Kösele gibidir deri'm.
Ateş yakmazsa ne dersin?

SEÇMEN :
Sen bu kadar pişkin isen
Mazbataya düşkün isen
Seçilince şişkin isen
Seçilmeyince nedersin?

ADAY :
İşte o gün takım yatar
Başkaları çalım satar
Seçilmezsem bu köy batar
Köy batınca sen ne dersin?

SEÇMEN :
Zaten battık, köy de batsın
Her diken bizi kanatsın.
Sana oy'u kimler atsın
Yolluk istesem ne dersin?

ADAY :
Bu teklifin biraz kötü
Oy tarlası çayır otu
Al şu binlik pangınotu
1000 daha gelse ne dersin?

SEÇMEN :
1000 daha gelirse eğer
Sana oy vermeye değer
Sen ne Şeytanmışsın meğer,
Allah muradını versin!...

Bu kentin içinden :

HASKÖY

Hasırcıbaşı Hasan Efendi'nin kızı Hasibe, Has ahırların Başseyis'i Hasip Çavuş'a gönlünü kaptırmış. Hasibe'nin, gönlünü kaptırdığını duyan Hasan Efendi, Has bahçenin kuytu bir köşesine saklanıp Hasibe ile Hasib'i gözetlemeye başlamış.

Sarayın harem dairesinden bahçeyi gözetleyen «Hasene Sultan», Hasan Efendi'nin durum vaziyetiyle Hasibe'nin ve Hasib'in vaziyet durumunu Haremağası'na duyurmuş. Haremağası Kilercibaşı'na, Kilercibaşı Peşkircibaşı'na.. Peşkircibaşı İbrikçibaşı'na.. İbrikçibaşı Çarşafcıbaşı'na.. Çarşafcıbaşı İşaretçibaşı'na... İşaretçibaşı İşretçibaşı'na... derken iş Padişah'ın kulağına kadar uzamış...

Hünkâr gazaba gelmiş:

— Her üçünü de uzaklaştırın saraydan!... diye kükremiş. Yalnız saraydan değil, şehrin içinden uzaklaştırın!... Her üçünün de adı **(HAS)** ile başladığına göre bu işte bir uğursuzluk var... Onlar, ya benim hasmım olacaklar günün birinde, yahut da hastalanmama sebep olacaklar... Bu üç günahkâr kulumun efrad-ı ailesiyle birlikte yerleşecekleri bir köy kurulsun. Ve onlar orada yaşasınlar... O köye de onların adlarının ilk hecesiyle bir isim bulsunlar!...

Ferman padişahın... Zat-ı Şahane irade eyleyince akan sular durulur.. istenen köy kurulur...

Hasırcıbaşı Hasan Efendi ailesiyle, Hasip Efendinin ailesi kupa arabalara bindirilip bir yere götürülmüşler. Orada Hasibe ile Hasip mercimeği fırına vermişler... Fırında mercimek pişedursun.. Hasibe'nin karnı şişedursun... Bu yeni kurulan köyün adına **HAS-KÖY** demişler... (Yolunuz Hasköy'e düşerse bir inceleyin: Her şeyin en hası orada... Hasanlar, Hasibe'ler, Hasip'ler, Hasırlar, Has unlar, Hastalar...)

Hasköy'e selâm, haftaya devam!...

TV'de Dil Dersi :

Kuş dilini bilmezseniz, pek fazla kaybınız olmaz. Ama **Tıp Dili**'ni bilmezseniz —kuşlarla konuşmak şurda dursun— kendi kendinizle bile konuşamazsınız.

Oysa kendi kendinizle konuşmak —Tanrı sağlığınızı korusun— her zaman bir ihtiyaçtır. Kalbiniz ayrı telden çalar, mideniz ayrı telden. Bazan başınız, bazan böbrekleriniz çığlık çığlığa mesajlar yollar, bazan da ciğerleriniz.

Onların tümüyle konuşmak ve doktorunuzun verdiği ilâçların etki alanını belirlemek için **Tıp Dili**'ni bilmek zorundasınız.

Açın bakalım elinizdeki ilâcın tarifesini!... (Dolmuş tarifesine, yemek tarifesine benzemez ilâç tarifeleri).

Şimdi hep beraber okuyalım ve **Tıpça'dan Türkçe'ye** çevirmeye çalışalım:

Enfeksiyöz durumlarda komponentlerinin Entobex ve Vioform müşterek tesiri ile Mexaform bağırsak florasına farklı şekilde nüfuz eder. (Anlaşılıyor dii mi efendim?)

Meselâ birçok enfeksiyon âmilleri, anaerob pütrefaksiyon bakterileri (Bacterioides) ve mayalar Mexaform'a karşı fevkalâde hassas oldukları halde normal floraya ait bir sıra mikroplar Mexaform tarafından sadece korunmayıp hattâ bunların neşvünaması kolaylaştırılır. (Anlaşılmayacak bi şey var mı? Gayet sade, gayet basit, dii mi efendim?... Hassaslıktan bahsediyor... Şey... Yâni... Flora adında bir kız varmış da.. çok hassasmış bu kız... Amma velâkin bir sıra mikrop türemiş bu Flora dedikleri kızın çevresinde... Olur tabii... Kız olur da çevresinde mikrop dolaşmaz mı?... Şey... Galiba.. Flora adındaki bu kızın bi de şeyi varmış.. şeyi.. Mexaform isminde bir fedaisi... O, Flora'yı korurmuş her zaman... Hattâ şey yaparmış.. neyidi o yahu?... Neşvünema yaparmış ara sıra Flora ile... Anlaşıldı dii mi efendim?... Eh... Darısı sizin başınıza... Yarısı da bizim...)

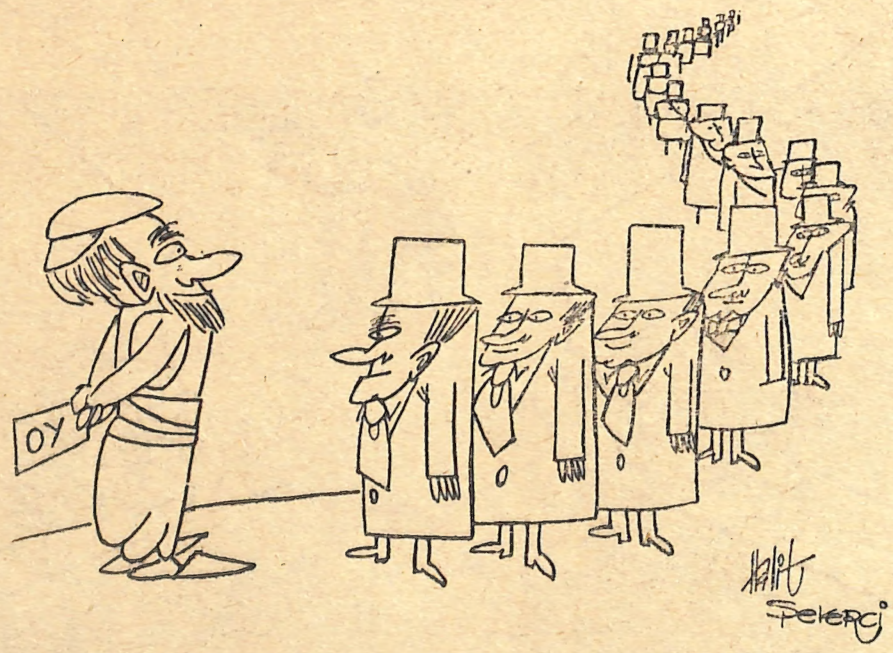

— Son günlerde yeni kuyruklar türemeye başladı. —

KOSTANTİN'İN ŞEY ETTİĞİ TAŞ

MUZAFFER İZGÜ

BOĞAZINIZDAN kesip üç beş kuruş biriktirerek bir arsa alırsanız, onun ardından bir de o arsaya şöyle küçücük bir ev kondurayım diye çabalarsanız, kapkara saçlarınızın apak olduğunu, çoluk çocuğun da vitaminsizlikten birer verem adayı haline geldiğini çok geçmeden görürsünüz. Hele hele ev yapılırken, onu taşırken, bunu taşırken hamallığı da öğreniverirsiniz, bu da cabası...

İşte bizim ev yapılırken, sıra tuvaletine gelince, haliyle tuvalet taşına da sıra gelmiş oldu... Sağolsun dükkân sahibi, biraz da ip verdi bana oradan, bir güzel sırtladım tuvalet taşını sırtıma evin yolunu tutma. ya başladım... Gerçi insan hamallığı öğreniyor dedim ama, bu işler galiba çocukluktan başlıyor olmalı ki, daha yüz metre ya gittim ya gitmedim, tuvalet taşının delikleri tam belkemiğimin ortasına yerleşti, her adımda da belkemiğimi kazımaya başladı... Meret, öyle patates yükü falan değil ki, yorulduğun anda sırtından hop diye bırakasın, bıraktığın anda kırılır gider, onun için birini beklemek, indirmeleri için rica etmek zorundasın... Sırtım, duvara dayalı, gelen geçen insanları gözetliyorum... Böyle yardım işlerinde de çok dikkatli olmak gerek, bakarsın adam:

— Ulan içine bilmem ne edeceğin şeyi bana mı indirtiyorsun, der, işin içinden çıkar...

Öyle bir adamı gözüme kestirdikten sonra:

— Kardeşim, acaba şunu indirmeme yardım eder misiniz? dedim.

— Haa, pekiyi, dedi...

İndirirken bir taraftan da akıl vermeyi unutmadı:

— Bunu bir arabaya falan atsaydınız?

Bilmez ki şimdi tutup adama anlatsan, benim yanımda on liranın, yirmi liranın ne denli çok kıymeti olduğunu...

— Bitpazarı'ndan falan mı aldınız?

— Yoo, dedim, niye sordunuz?

— Yan tarafı biraz kırık da...

— Haa ucuz olsun diye, adam on lira eksiğine verdi bunu...

Tuvalet taşını yere koyduk. Adam, sanki taş kendi evine gidiyormuş gibi bir güzel incelemeye başladı. O yanına baktı, bu yanına baktı:

— Küçük bu küçük, dedi.

— Küçük mü?

Adam bir sıçrayışta taşın üzerine oturuverdi:

— Baksana, dedi, insanın nerdeyse bacakları birbirine sürtecek... Amma suç sizde değil kardeşim, donun bile standardını bakanlık ilân eder de, tuvalet taşlarının standardını ilân etmez... Bizim kira evinde şimdi bir tane var, ayak koyacak yerleri öyle uzak ki birbirinden, insan nasıl oturacağını bilemiyor... İnan olsun musluğu tutmadan kimse oturamıyor tuvalete... Amma bu da çok dar canım... Baksanıza!...

— Eh galiba, dedim...

Adamın inadı inat, iniverdi taşın üzerinden, bu kez beni oturttu:

— Eh galiba değil, bak otur otur...

Hay Allah nereden dedim, kardeşim ucundan tutar mısınız, diye... Gelen geçen, kaldırımın üzerine konmuş tuvalet taşının üzerinde beni tünemiş görünce, durup durup bakıyorlar... Şişman tombalak adam, tepemden bastırmış:

— Çök çök, iyice çök, diyor.

Sekiz on kişi birikmişler başımızda bakıp duruyorlar... Adam:

— Haydi yap bakalım şimdi nasıl yaparsın? diyor...

Çattık deliye vallahi... Şu kafamdan elini bir çekse, hemen fırlayacağım yerimden, ama öyle bastırıyor ki... Bir taraftan milletin gözünün içine bakıyor, bir taraftan da bana:

— Hadi hadi yap da görelim, diyor...

Delikanlının biri:

— Burada mı yapacak? diyor...

Adam iş edinmiş kendine, nutuk çeker gibi:

— Dar diyorum inanmıyor... Bakın dar mı değil mi? diyor.

Tekrar benim başımı bastırıyor:

— Yayıl yayıl, diyor...

O sırada bir çocuk sesi:

— Anne anneciğim, diye zırlamaya başlamaz mı?

Kadın:

— Sus körolası, diyor, çocuk:

— Yapacam da yapacam, diyor...

Sonunda kadın, tepemden bastıran adama:

— Amcası, dedi, çok sıkıştı, öyle pis alışkanlığı var ki, ne lâzımlığa yapar, ne de başka bir yere, illâ ki tuvalet olacak, şimdi burayı da tuvalete benzetmiş, ne olur küçük çişini yapıversin...

Şişman tombalak adam, bunu fırsat bilmiş, sanki taş da kendi malıymış gibi, çocuğu bir tutuşta oturtuverdi taşın üstüne... Ben daha, aman zaman demeye kalmadan, velet bizden önce bir güzel rahatlayıverdi taşın üzerinde... Adam:

— Baksana, diyor yine bana, başımı eze eze, ancak çocuğa göre, o bile rahat edemiyor...

Soruyor da bir taraftan:

— Nasıl çocuğum rahat mı? diye...

Kalabalık gittikçe artıyor... Bir taraftan kahkahalar, bir taraftan da:

— Bir belediye zabıta memuru yok mu yahu, şu İstanbul'un sahibi yok mu yahu? diyen diyene... Artık sokaklara helâ taşı koyup öyle yapıyorlar...

Başka biri:

— Ne gözü açıklar türedi memlekette, parayla yaptırtıyor... diyor.

Kalabalığın dışında kalıp, ortadaki şeyi görmeyenler de, savuruyorlar kendi kendilerine bir şeyler:

— Yakalamışlar enayiyi, diyorlar.

O sırada yaşlı bir pinpon kalabalığı yırtarak yanıma, daha doğrusu tuvalet taşının yanına yaklaştı. Bir arkeolog titizliğiyle taşın orasını burasını inceledikten sonra, bana:

— Niçin bunun şurası kırık? diye sordu.

— Şey, dedim, on lira ucuza aldım da ondan...

Alaylı sırıttı:

— Haaa öyle mi? Pekiyi şu beton izleri?

— Sökülmüş, ama benim işime yarar... Sökülmüş ama, hiç kullanılmadan sökülmüş...

— Demek sökülmüş ha?...

— Pekiyi ya şu çinilere ne buyrulur?

Hoppalaa...

— Ne çinisi amca?

— Baksana, renk renk...

— Ama bey amca bu fayans tuvalet taşı değil ki, öteki taşlardan, rengi öyle denk gelmiş...

İhtiyar bayağı horozlanmaya başladı:

— Sen bunu nereden söktün?

— Yahu satın aldım bey amca...

İhtiyar, kalabalığa döndü:

— Zaten bu memleketin tarihi eşyaları böyle kaçırılıyor... Kapalıçarşı'ya götürüyorsun değil mi? diye bağırdı.

İhtiyarın bu konuşmaları karşısında bizim tuvalet taşıyla daha çok ilgilenmeye başladılar... Bilen bilmeyen konuşuyor, ama en çok ihtiyar konuşuyordu:

— Belki de Bizanslardan kalmadır...

— Yooo, diyor başka biri, Osmanlı padişahlarından kalma...

İhtiyar kükrüyor:

— Ulan kimbilir hangi padişahların üstüne tünediği kıymetli taşı sen kaçırıyorsun ha!... Arkadaşlar, bu taş yabancı memlekette olsa, müzenin en mutena yerine konarak, efendime söyleyim, halka teşhir edilerek, efendime söyleyim, altına falanca tarihî kişinin kullandığı denilerek, efendime söyleyim...

Sıkılmaya başladım, ihtiyarı söyle azıcık tuttum:

— Çekil de gidelim bey amca! diye.

Adam bir şirretleşsin:

— Ulan sen memleketin malını göz göre göre nasıl kaçırırsın!?

Hay tuvalet taşına da, yüklenene de, indirene de...

O kadar kalabalık olur da polis gelmez mi, hem de iki polis birden geldiler... Belli ki işi karakol çözümleyecekti... İki polis taşı sırtıma yüklediler, polisin biri ardımda, biri önümde, yaşlı adam en önde, bir yığın kalabalık ardımda, karakolun yolunu tuttuk... Artık görenler, ardımdan neler söylemiyordu:

— E vallahi tuvalet taşı çalındığını da yeni duyduk...

— Kardeşim ne azılı hırsızmış ki, hiç gürültü çıkarmadan taşı yerinden sökmüş, sırtlamış, götürürken polis yakalamış.

— Ulan kaç para eder ki beee?... İnsanın çaldığına değer mi?

Komiser karakolda bir taşa baktı, bir suratıma, bir taşa baktı, bir suratıma:

— Tarihî kalıntı mı bu? diye sordu...

— Yok efendim, dedim, aldığım dükkân belli, gidip sorabilirsiniz...

İhtiyar adam:

— Hayır hayır, diyordu, mutlaka müzeden birini çağırıp bunu inceletmelisiniz...

İfademiz alındı... Tutanaklar tutuldu ve beni saldılar. Taş orada kaldı...

Çok gittim geldim karakola, taşımı almak için, ama her gittiğimde de, taş koyduğum yerde öylece duruyordu. Komiser:

— Yazdık kardeşim, gelip incelemediler, diyordu...

Gide gele usandığım için, taşı oracıkta bıraktım, bir daha da uğramadım. Ama evin her işi bitip de sıra tuvalet taşına gelince, tekrar karakolun yolunu tuttum... Komisere, taşımı sordum:

— Ne taşı? dedi, benim hiç haberim yok, bu karakola geleli daha bir haftam dolmadı...

Çıktım komiserin odasından... O anda karakolun tuvaleti çarptı gözüme. İçeriye girince tanıdım taşımı... Bizim taş, tarihî taş, karakolun tuvalet taşı olmuştu...

Muzaffer İZGÜ

— İsmet İnönü, seçmenlere yol gösterdi. —

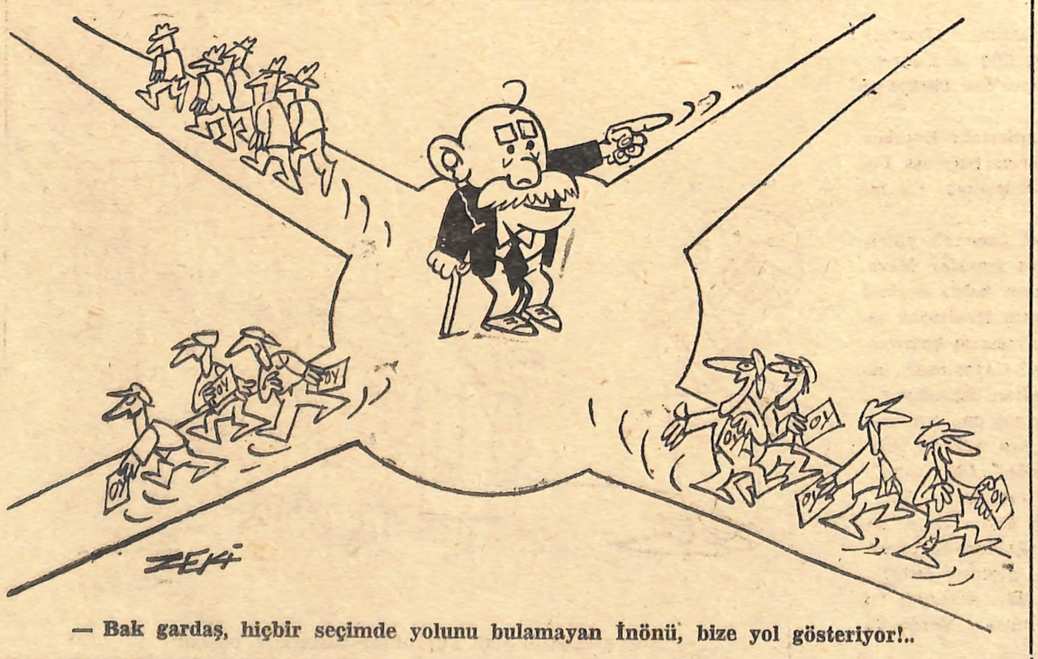

— Bak gardaş, hiçbir seçimde yolunu bulamayan İnönü, bize yol gösteriyor!..

YELPAZE

REFİK ERDURAN

KOPUKLUK ÜSTÜNE

BAZAN öyle bir durumla karşılaşır ya da öyle bir söz duyarsınız ki, kafanızda beliren çağrışımlar çok daha geniş bir konuyu özetleyip aydınlatıverir; kocaman bir binanın maketine el feneri tutmuş gibi olursunuz.

Geçenlerde İstanbul elektrik ve telefon şebekesinde geniş aksamalara yol açan bir olaydan sonra yetkililerden birinin söylediği bir söz benim üstümde o türlü etki yaptı.

İstanbul limanında demirleyen yarım düzine yabancı savaş gemisinden birinin demiri elektrik ve telefon tellerini kopardı ya? Kültür merkezimizin Asya yakasını Avrupa yakasına bağlayan denizaltı ana kablolarındaki bu kopukluk yüzünden iki yaka arasındaki konuşmalar kesildi. Ayrıca cereyan dağıtımı büyük çapta aksadığı için her yere birden elektrik verilemez oldu; bir süre dağıtım nöbete bindirilince kâh falan semtteki, kâh filân taraftaki vatandaşlar akşamlarını ve gecelerini sönük lâmbalar altında geçirmek zorunda kaldılar.

İşte elektrik yetkilisi bu durumu açıklarken aynen şöyle demiş:

— Arıza giderilinceye kadar karanlığı yer yer dolaştıracağız.

Pek hoşuma gitti bu söz!

Işık dolaştırılır, lâmba dolaştırılır, fener dolaştırılır. Ama karanlık dolaştırmak?

O bize özgü buluş ve marifetlerin yepyeni bir örneği!

Düşündüm de, biz yüzyıllardan beri hep dertlerimizi —«Olanaklar yetmiyor» bahanesiyle— böyle ters taraftan çözümlemeye çalışmaktayız.

Yurdu yönetenlerin işine geldikçe pekâlâ her şeye olanak bulunabildiği halde halk çoğunluğuna karşı hep «Sabırlı olun, sıranızı bekleyin» diyerek kâh falan kesimden sınırsız fedakârlıklar istenmiş, kâh filân kesimden.

Durmadan ülkede yokluk dolaştırılmış, yoksulluk dolaştırılmış, cahillik dolaştırılmış. Ve dolaştırıla dolaştırıla hepsi sürdürülmüş.

Evet: İstanbul'da dolaştırılan karanlığın ömrü kısadır. Ama Anadolu'da dolaştırılan karanlıklar bin yaşına yaklaşmakta! (Soyumuzun oraya yerleşmesinden sonraki dönemden söz ediyoruz; ondan önceki süreyi hesaba katarsanız Âdem Babaya kadar yolu var.)

İstanbul limanında yabancı savaş gemisinin ana kabloyu koparması yüzünden Asya ve Avrupa yakalarının konuşamaz duruma düşmesi de bir bakıma toplumumuzun geçmişinde ve bugünündeki ana kopukluğu minyatür çapta yansıtmakta.

İçişlerimizi yabancıların etkilemeye başlamasından ve yönetici çevrelerimizde ilerleme kavramı ile Avrupa'lılaşma kavramının eşit duruma gelmesinden bu yana toplumumuzda iki yaka var:

Bir yanda, Doğulu kalmış çoğunluk.

Öteki yanda, Batılılaşmış (ya da Batılılaştığına inanmış) bir küçük azınlık.

Bir bakıma iki taraf birbirinden Tahran ile Paris kadar uzak; bir yakadan öbürüne ne selâm duyuruluyor, ne feryat.

Bir bakıma da iki yaka birbirine İstanbul'un Ortaköy ile Beylerbeyi semtleri kadar yakın; karşılıklı uzanılsa elele vermek işten değil.

Cumhuriyetimizin ellinci yaş yılında Ortaköy ile Beylerbeyi arasında köprüyü kurduk işte.

Darısı tez elden toplum yakalarımızın başına!

Çünkü o iki yaka bir araya gelinceye kadar toplumumuzun kopukluğu sürüp gideceğe benzer...

Refik ERDURAN

GELECEK HAFTA

BAŞLIYORUZ

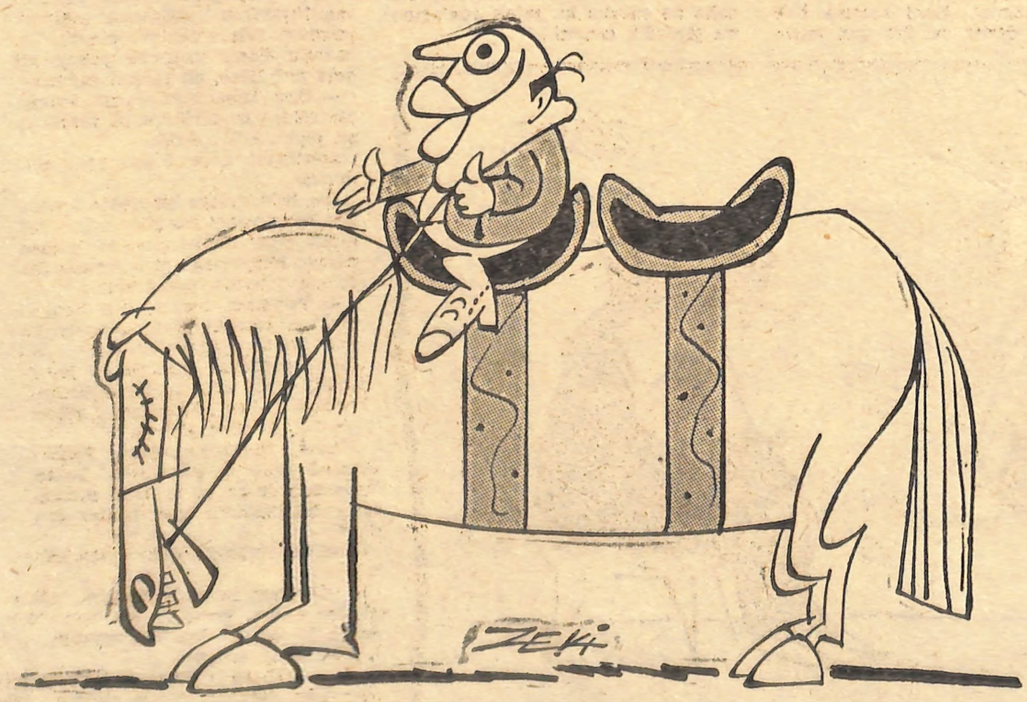

SEÇİME DOĞRU :

EKSELÂNS

Yıllar sonra hoş geldiniz buraya
Yine aynı köyümüz var Ekselâns
Vaatlerin üzerine yattın ya
Hoşgörecek huyumuz var Ekselâns.
Koltuğumuz yok koyalım şuraya
Şöyle buyur kusura da bakma ya
Duyduk ki sen patlatırsın şampanya
İçer isen çayımız var Ekselâns.
Sen gideli dertlerimiz aynıdır
Kış dondurur güneş yakar yandırır
Bu da böyle değişmeyen konudur:
Kupkuru bir kuyumuz var Ekselâns.
Renkli renkli ardımızda kırk yama
Uzak - yakın doktorumuz yok ama
Hasta isek koşmaktayız imama
Nefesimiz, büyümüz var Ekselâns.
Ankara'ya düşer ise yolumuz
Şaşırırız, perişandır halimiz
Çünkü orda ne tutacak dalımız
Ne şiş göbek dayımız var Ekselâns.
Alışkınsın pirzolayla bifteğe
İster isen buyur şöyle yemeğe
Oturturuz soğanı baş köşeye
Ondan başka neyimiz var Ekselâns.
Bu toprakta doğmuşuz ve ölürüz
Paris derler, plâj derler duyarız
Şu dağlardan öteyi ne görürüz?
Bizim de bol rüyamız var Ekselâns.
Buraya dek bizim için gelmedin
Bizim için bu kapıyı çalmadın
İşin çoktur, kal dedik ya kalmadın
Biz yokuz da oy'umuz var Ekselâns.

Yaşar Hâdi ÖNDER

Demirel «İlerici olduğumuzu millete göstердik» dedi

NE ŞEHİT NE GAZİ...

ŞAKİR BALKI

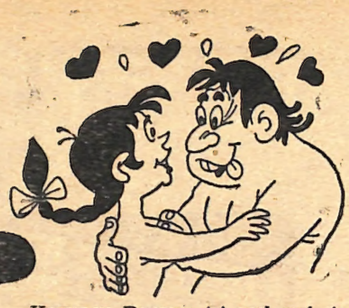

PELVAN Niyazi'nin ölümü her yerde konuşuluyordu. Sanki bu ölüm haberini bir yel alıp tüm bölgeye yaymıştı. Her yerde onun ününden, ölümünden söz ediliyordu. Pelvan Niyazi, Pelvan Niyazi...

İmam Hıdıroğlu Hıdır:

— Yetti be garip... dedi. Tövbee, tövbe... Ecel bu canım, ecel... Bu kere gelip çattı mı, alıp götürür a!.. Böyle gonuşmayın ağalar, tövbe deyin, tövbe... Neuzübillaah... Ecel, ecel!...

Kavuncu Bayram başını iki yana salladı, söze girdi gülerek:

— Deme böylem imam efendi gardaşım benim, herkesi bi tutuştaaa yere çalan Cihan Pelvanı Niyazi, göz kaş arasında gider mi heç?... Ne söylesek boş bundan gayrı, Pelvan gitti gitti... Hep yalan...

Sağır Rüştü de:

— Yalan çuvala girmez ya, belki... Bi derdi vardı ki Pelvan Niyazi göçüp gitti. Eee, fazla konuşsan söz olur, az konuşsan üzüntü... Adam sessiz sadasız aldı başını gitti. En iyisi susalım, susalım.

Kunduracı Emin ensesini kaşımaya başladı. İmam Hıdır:

— Cenabı Hak daim çok sevdiği kullarını alır ya, Pelvan da Onun sevdikleiinden olsa gerek Ecel a, ecel... Başka bi ilâfımız yok mu canım, ecel dedik!...

Eski muhtar İdris'in tepesi mi attı ki ne:

— Eyi bi ilâf ettin imam efendi ya, emme bi ecel-i kaza vardır canım, değil mi ya?... diye bağırdı. Anası Cihan Pelvanını everdi evermesine, olanlar bundan gayrı oldu. Bi ay, iki ay... Altı ay... Yavu pelvan mum gibi eridi gitti. Gusurumu bağışla, bu ecel-i kaza!...

Bu sırada içeri candarma onbaşısı girdi. Manifaturacı Dursun efendi hemen davrandı:

— Buyur onbaşım, dedi, bir emrin mi var?...

Onbaşı güleç yüzlü:

— Ne emrim olsun ki, dedi, bi metre çaput almaya geldim!...

Kavuncu Bayram işi eşelemek istiyordu:

— Onbaşım, diye güldü, Pelvan gitti göz göre göre canım!... Cihan Pelvanı Niyazi'den söz kelâm ediyor. duk a... Senin bi dicen var mı ki acep? Bi bildiğin vardır elbette, onbaşım!...

— Benim mi?...

— Hee ya, senin onbaşım... Candarmanın gulakları daha da deliktir canım!

— Bu işi bana kalsa, Çingen Hasan daha iyi bilir, ona sorun...

Onbaşı gidince, Çingen Hasan'a haber saldılar. Çingen bir türlü gelmeyince, eski muhtar İdris bağırdı:

— Hergeleye bakın hele... Ben mıhtar iken deyyus Çingene yamacımdan bi dakka ayrılmazdı da, şındik oyunbozanlık ediyor a! Bi hele ben varayım...

Yarım saat sonra ensesinden tutup getirdi dükkâna. Debelenmesi bir yana, durmadan da konuşuyordu Çingen Hasan... Durumu görünce bir kor düştü Hasan'ın içine. Kunduracı Emin en irileriydi, oturttu Hasan'ı eski bir iskemleye:

— De ülen çingen!... diye bağırdı. Bizim Pelvan niçin öldü?...

Çingen Hasan'ın boynu su kesildi. Gözleri büyüdü. Korku bu ya başladı anlatmaya:

— «Dudu'nun kocası böyük partici Dolak Davut şeytan adamdır a, ee, Pelvan Niyazi Cihan Pelvanı olarak ilçeye dönünce, Dolak Davut için için yanmaya başladı. Siz bilmezsiniz ya, Dudu'nun kocası «benim mebusluk gitti gayrı, gitti...» diye bir telâşa kapılınca avradını yanına çağırmış, «Bak hele avrat» demiş, ne yap yap, ne et et, bizim kızı Cihan Pelvanına baş göz et... Yoksa ben kahırımdan ölücem avrat...»

Haber üstüne haberler salınmış pelvanın evine. Bir iki gün sonra Pelvan Niyazi'nin yaşlı anası varmış Dudu'nun evine.

Ne diyeyim bilmem ki, Pelvan Niyazi'nin anası bir Dudu'ya bakmış, bir de kızına... Hani anasına bak kızını al derler ya, Pelvanın anası da öyle yapmış. Dudu aslan gibi avrat, kızı da bir karış... Oğlu da kapı gibi... İçinden «bu kız oğluma hiç gitmez, oğlumun yanında bir karış kalır» demiş pelvanın anası. Tam kalkıyormuş ki, ee, Dudu'nun o ufak tefek kızı odaya girmiş elinde işlemeli bir tepsiyle. Önce pelvanın anasına şurup tutmuş, geçmiş konuklara... Pelvanın anası bunu görünce «eh, canım bu iş oldu gayrı» demiş.

Düğün dernek, gerdek işi filân olup bitikten kelli, Pelvan Niyazi burnuna konmuş olan sineği kovamaz olmuş. Ben Çingen Hasan olarak vardım Pelvanın yanına:

— De hele canım, bir derdin mi var ki?... dedim.

Aradan kaç ay geçti acep?... İlçede sözler dolaşmaya başladı ağızdan ağıza, «Bacak kadar kız, dağ gibi pelvanı yatağa düşürdü...» Baktım ele güne karşı rezil olacağız, benim avradı gönderdim evine. Benim karı da eskilerden sayılır ya, varmış evine. Oturmuşlar, konuşmuşlar, kahveler çaylar içmişler. Pelvanı sormuş, Dudu'nun o işini bilir tavuğu «Pelvan uyuyor, bir hal oldu adama. Uyku, uyku...» demiş. Ee daha ne edeyim ki, yatak odalarına mı gireydik canım!...

— Paşa ne zaman: «Şu partiye oy vermeyin» dediyse, o parti seçimi kazandı arkadaş!..

Dedikodular alıp yürüdü ya, «Ne olacak canım, pelvan aklı...» demeye başladı mı millet. Canım pelvan aklı melvan aklı, ne edelim yâni?... Pelvanın da bir günahı yoktu bu işte. Adam cihan pelvanı olmuş emme, ne bacak görmüş, ne baldır, ne de falan filân... Dudu'nun o kızı da yaman bir kancık çıkınca, Pelvan ne yapsın ki?

Baktık biz Pelvan'ın yüzü bembeyaz duvara döndü, vardık mebusluk hastası böyük particinin yanına. Bizi görünce:

— Buyrun yemeğe... dedi.

Canım biz aç mıyız ki, «Hele bir iki ilâf edelim de öyle gideriz» yemeğe diyemedik. Düştük ardına. Oturduk bir lokantaya. Gelsin içkiler, hani yalan olmasın, büyük seçimlerden bu yana ağzıma içki komamıştım. Tam ben «Şu kızına bi şeyler söyle diyecektim» tavuğun o iri budunu ağzıma sürüverdi. Yedik içtikten gayrı bi şey diyemedik Dudu'nun kocası olacak adama. Yavu adam hep yalan dolan... Bize bir söz hakkı tanımadı ki, diyelim... Herif bizi palavraya gömdü... Hep ne diyeceğimizi şaşırdık gitti...

Ne ettiysek para etmedi ya, Pelvan Niyazi'nin sağdıcını çağırdık yanımıza. Günlerden bir gündü. Tabakoğlu Yusuf onun en yakını idi değil mi? Heee, en yakını, sağdıcı...

— Ülen Tabakoğlu Yusuf, Pelvan can çekişiyor, tarifatta bi yanlış iş mi yaptın ki?... dedik.

Anlattığına göre doğru yolu göstermiş.

Eee, hele buraya bir nokta koyun. Ben karıyı ikinci kez gönderdim Pelvan'ın evine. Dudu'nun kızı yaman çıkmış. Her yatağa girişlerinde Dudu'nun o bacak kadar kızı:

— Pelvanım benim, sen beni bi türlü yenemedin gitti... dermiş. Canım Pelvan, Cihan Pelvanı!... Bir karış boyundaki karısına mı tuş olacak, o da elinden geleni ardına komamış. Eee böle olursa, cihan pelvanı da olsan gidersin!

Yaaa, işte böyle ağalar. Pelvan Niyazi oldu bir mazi!... Bi başka diyeceğiniz var mı ki, bana müsaade... Bildiklerim hepsi bunlar gayri...»

İmam Hıdıroğlu Hıdır ayağa kalktı:

— Canım iş bu kadarmış, dedi ecel bu ya, yoo, kafam yattı ki bu «ecel-i kaza» bu Pelvan'ınki...

Ekledi sonra:

— Böyle ölümler herkese nasip olmaz, ağalar. Sizin aklınız o kadar erer...

Şakir BALKI

— Benim seçim bölgemde Hippi çok da!..

— Kabzımallar ile manavlar arasında kavga çıktı. —

Birinci sömestr. Üçüncü ders.

ÇIĞIRGAN, BAĞIRGAN VE DOĞURGAN PARTİLER

Siyasî Partiler iki kısma ayrılır:
a — Klâsik partiler
b — Neoklâsik partiler.

Neoklâsik partilerin ne menem şeyler olduğunu seçimleri kazandıktan sonra bir fırsatını bulup yurt dışına çıktığınızda öğrenirsiniz.

Klâsik partilere gelince.

Bunlar da genellikle üç bölüme ayrılırlar:

1 — Çığırgan Partiler
2 — Bağırgan Partiler
3 — Doğurgan Partiler.

Şimdi sırasıyla bu partilerin niteliklerini, niceliklerini, yüceliklerini ve cüceliklerini teker teker gözden geçirelim:

ÇIĞIRGAN PARTİLER :

Seçilme umuduyla seçim mazbatası arasındaki bütün engelleri aşarak, bazan bir koçun boynuzlarında, bazan bir kartalın kanatlarında, bazan da bir atın üstünde, dörtnala koşarak.. ve de tarhana çorbası gibi tencereden taşarak.. politikanın karlı dağlarında seçim yolcularına çığır açan siyasî partilere **Çığırgan Partiler** denilir.

Tıpkı bir avcı ustalığı ile çığır açarlar ha bre... Çölde deve izi belli olmaz ama, karda tavşan izi ayna gibi görünür. Bu nedenle çığırgan partilerin açtıkları çığırdan onların ayak izine basa basa **Seçim Bayırı**'na (Eski adıyla seçim sathı mâiline) kolaylıkla ulaşabilirsiniz.

BAĞIRGAN PARTİLER :

Bir tavukla bir kısrağı gözünüzün önüne getiriniz. Getirdiniz mi efendim?... **Tamam...**

Her ikisi de —söylemesi ayıp— hâmiledirler. Tavuk bir yumurta doğurur ahırın köşesindeki kümeste. Kısrak da bir tay doğurur, tavlasının yanıbaşındaki gübre yığınının **üstünde.**

Bir yumurta için tavuğun, etrafı nasıl velveleye verdiğini bilmem bilir misiniz?...

Tavuklar için yayınlanan **(Kümes Postası)** adlı bir gazete olsaydı belki de tam sayfa ilân koydururdu doğurduğu yumurta için...

Bağırır da bağırır... Çıkardığı şamatayı sayın eşi Bay Horoz bile bastıramaz... Öylesine bağırgan, öylesine yaygaracıdır Bayan Tavuk...

Oysa biraz ötedeki cins kısrak, safkan bir Arap tayı doğurduğu halde sesini, sedasını duyamazsınız. Kendine özgü bir vekar içinde yavrusunun altın tüylerini yalamakla yetinir sadece.

İşte, sevgili siyaset öğrencileri, siyaset bayırında da öyle partiler vardır ki tıpkı yaygaracı tavuğa benzerler. Zorla ortaya çıkardıkları bir yumurta için dünyayı yerinden oynatırlar.

İşte bu çeşit partilere **Bağırgan Partiler** denilir.

— Bu yumurta var ya, bu yumurta!... Sayın vatandaşlar bu yumurtayı hiçbir siyasî tavuk doğuramaz!.. Bu yumurta, demokratik hukuk düzeninin sosyal ve tavuksal ve de hukuksal ve de guguksal gelişiminde siyasî hayatımızın vazgeçilmez bir unsurudur bu yumurta!... Horozların Baba-Yasası ile tavukların Anayasası gerdeğe girmeselerdi bu yumurta doğmayacaktı!... Güneş ufuktan doğar gibi siyaset dağlarından doğuverdi bu yumurta!... Şu bembeyaz kabuğa bakınız sayın vatandaşlar!... Kar gibi!... Süt köpüğü gibi... Çünkü.. bizim için mühim olan beyazlıktır!... Sizin için mühim olan beyazlık değil de sarılık ise lûtfen yumurtanın kapısından içeri giriniz! Sarılık Tıp ilminde bir hastalığın adıdır, fakat ilm-i siyasette sarılığın ayrı anlamı vardır sayın vatandaşlar!... Düşünün bir kez: Reşat altını sarıdır... Dünyamıza hayat, hayatımıza enerji veren Güneş sarıdır... Ne demiş atalarımız: Peteklerin arısı, Murteza'nın karısı, yumurtanın sarısı!... Evet aziz yurttaşlarım, sarı ile beyazın böylesine kaynaştığı, adaylarla seçmenlerin böylesine oynaştığı bir parti, bugüne kadar kurulmamıştır!...

Diye diye, bangır bangır bağıran, herkesi etrafına çağıran gümbür gümbür tangırtılı, zangır-zungur şangırtılı bütün partiler **Bağırgan Partiler'dir.**

DOĞURGAN PARTİLER :

Aslına bakarsanız her parti doğurur. Çünkü efendim, tüzel kişilerin de özel kişiler gibi hayat-ı hususiyeleri ve dahi husyeleri vardır.

Fakat, biliyorsunuz, **Aile Plânlaması** diye bir dalga attılar ortaya. Dünyanın insanları dünyaya sığmadığı için **Doğum Kontrolü** başladı manav dükkânlarında Belediye kontrolü gibi.

İşte bu nedenle bazı partiler —politika doğumevlerinin öngördüğü oranda— siyasal yaşamlarını kısırlaştırma yoluna giderler. Onlardan ne yeni bir fikir, ne de yeni bir parti doğar. Çünkü artık **Harem Ağası** olmuşlardır siyaset sarayının has bahçesinde.

Bazı partiler de vardır ki —tıpkı bazı hanımlar gibi— gözünün içine dikkatle baksanız hemencecik hâmile kalırlar. Ve de vakti, saati gelince —kürtaj, mürtaj düşünmeden— pat diye doğuruverirler...

Cacıklı Helva Partisi (C.H.P.) ni biliyorsunuz. Uzun yıllar hiç doğum yapmadan yaşamına devam etmişti. Lâkin İkinci Dünya Savaşı bittiğinde komşu ülkelerde demokrasi güğünü başlayınca, o da —Allahın emriyle, Peygamberin kavliyle— Bay Demokrasi ile evleniverdi bu kez...

1944 yıllarındaydı galiba, hâmile kaldı. Bir süre doğum sancısı çekti. Bebeği düşürmek istedi. Allem etti, kallem etti, olmadı.

Nihayet... Nur topu gibi bir veled dünyaya geldi: **Damızlık Parti (D.P.)**!...

Ne demiş atalarımız: Boynuz sonradan çıkar amma kulağı geçer!... demişler, dii mi efendim?...

İşte bu **D.P.** de doğumundan hemen üç-beş yıl sonra kulağı da geçti, başı da geçti... Ve de anasının minderine kurulup anasının yerine geçti...

Cacıklı Helva Partisi (C.H.P.) nin ülkemizin siyasî hayatı **içinde (Doğurgan Parti)** olarak neler doğurduğunu, nasıl doğurduğunu gelecek dersimizde inceleyeceğiz...

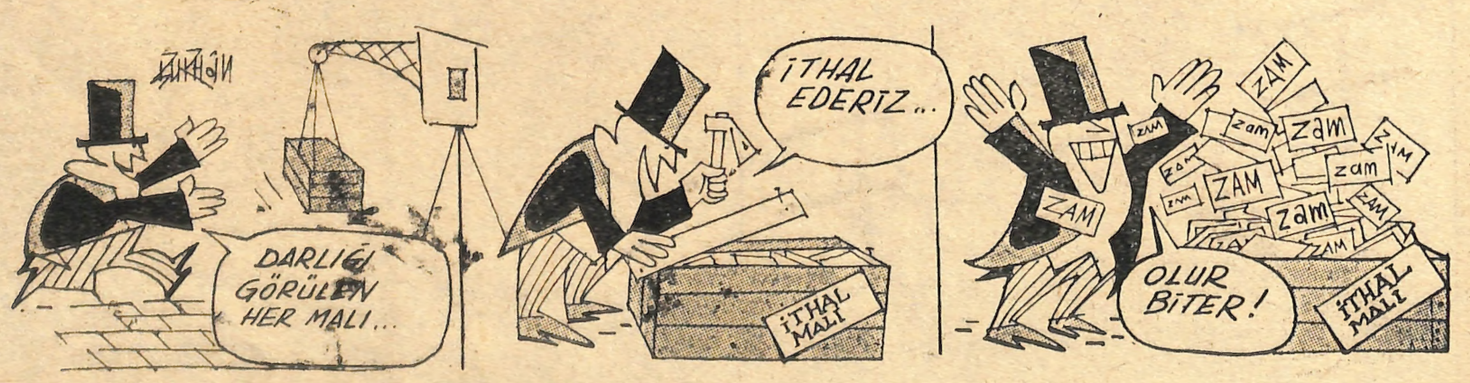

— Ticaret Bakanı, «Darlığı görülen malları ithal edeceğiz» dedi. —

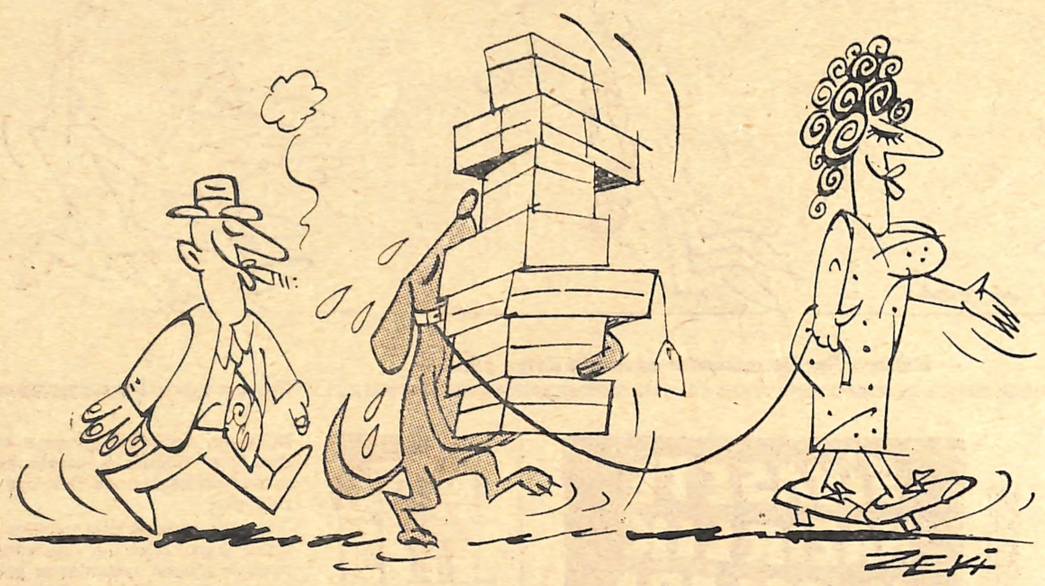

— Yoruldun mu kocacığım?..

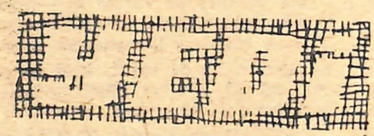

PAZARTESİ :

Siyasî üslûp

Sayın İnönü beklenen büyük demecini patlattı en sonunda.

Şimdi tüm kalemler, bu demeci siyasetçeden Türkçeye tercüme etmeye çalışıyorlar.

Bize kalırsa bu biraz güç... Yalnız İnönü'nün değil, çoğu kez tüm siyaset adamlarının sözlerini tercüme etmek her babayiğitin kârı değil!

Bundan böyle Edebiyat derslerinin konuları arasına **Siyasî Üslûp** bölümünü de eklemek yararlı olur her halde!...

SALI :

Doğum kontrolü

Türk Kadınlar Birliği'nin düzenlediği bir seminerde konuşan üç parti lideri, —MSP. Genel Başkanı, MP. Genel Başkanı ve MHP. Genel Başkanı— **«Doğum Kontrolü»** nün aleyhinde olduklarını öne sürdüler.

Anadolu köylerini ve büyük kentlerdeki gecekondu bölgelerini dolaşanlar çok iyi bilirler. Her evin en azından 8-9 çocuğu var.

Dargelirli vatandaş **üreticilik** görevini hızla yerine getirirken **tüketici** olarak karşılaşacağı sorunları elbette hesaba katamaz.

Doğum Kontrolü'ne karşı çıkan sayın Liderler, biraz da bu meselenin karşısına çıksalar ya!...

ÇARŞAMBA :

Boğalarımız

İthal ettiğimiz damızlık ineklerin büyük bir kısmı kısır kalmış.

Anlaşılıyor ki boğalarımız, erkeklerimiz kadar güçlü ve centilmen değil!

Çoook, çok ayıp etmişler vallaha!..

PERŞEMBE :

Yatak odasından restoran mutfağına

İngiliz kabinesindeki bazı Bakanların başını yiyen **«Kiralık Kız»**, bu

Yazısız

Turist

TURİST AVI

Önce Sultanahmet'e uzanın, sonra Ç
Pa
Türk hamamlarında yapılsın kıza ger
mas
Kahveler, biralar içilsin, yenilsin lâtilo
Kız istediği kadar desin, ben bu işte
yok
Hem sevdaya, hem aşka, hem arsız se
tok
Çocuklar bu gidişte yalnız kaçırmayı
doz

TURİST KIZLAR

Bir akşam kurdular sofrayı yol kıyısı
İçtiler üzüm kızını yağmurdan kaçarca
Güzeller güzeli bir Alman çıplağı o g
Yem oldu etiyle-kemiğiyle bir orman
ayısı
Sonra işler sarpa sardı, kızlar «para»
deyi
Erkek cıbıl çıktı, fit etti somunun yarı

TURİSTLER DE OYNAR

Saplandı aşk oku turist kızın kalbine
Aşk için gittiler ağaçların dibine.
Oğlan çaldı, kız oynadı göbek atarak;
Devenin çanı da vurdu dengi dengine.
Hans geldi, sevgilisini elinden alan
Bu kısa saçlı erkek mi, benzemiyor
kendi

ISIZ

Çay seks gücünü arttırıyor. — Gazeteler —

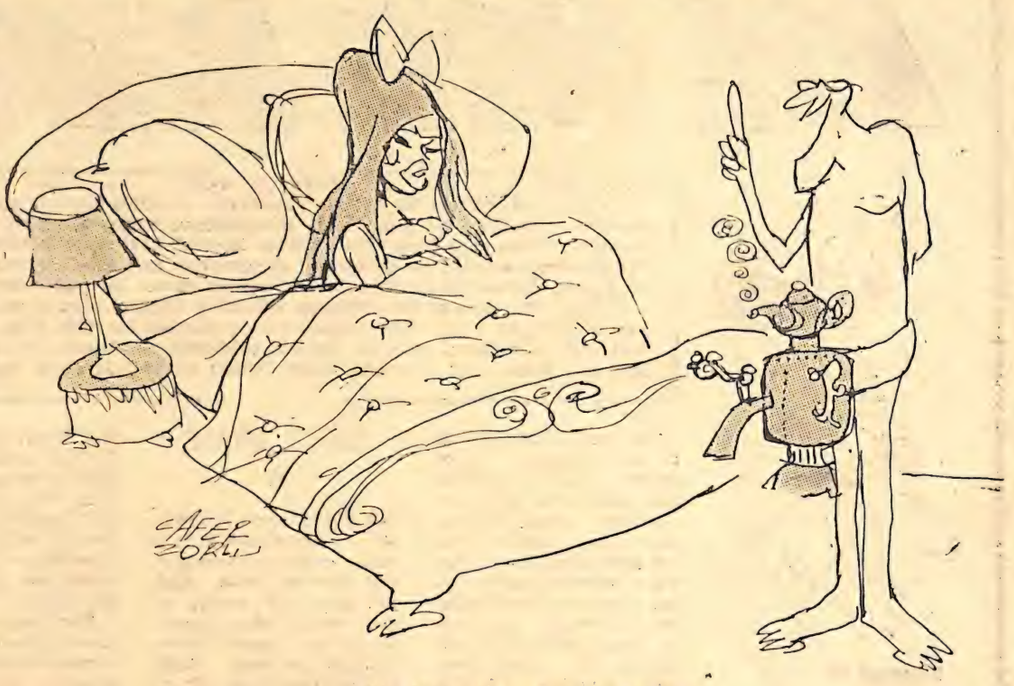

— Bir dakka karıcığım, demleniyor!..

ünlüğü

HANS'LA ŞEKER NEBAHAT

Öfkelendi Hans, bir Türk kızı almak için
Yol boyu donjuanlığa ulu orta girişti.
Şeker Nebahat'a rastladı, peşinden tin tin
Akşamlara kadar dolaştı, ayakları şişti.
Göbeğine su indi, nerdeyse bayılacak;
Avrupa'da böyle değil seks, bu nasıl işti?
Gözledi, evini öğrendi Şeker Nebahat'ın;
Sünnet - münnet der iken başından neler geçti.

TAKLA MAKLA AMAN N'OLUR BENİ SAKLA

Bir akşam yolları düştü bizim mahalleye
Saç uzun, sakal bir karış; erkek, kadın arkadan.
Sütlü kahve içince geçiverdi utanma
Soyundular hep birden, ırmağa daldılar
Aman kızlar cıbıldak, içimizde bir yanma
Tam turistler coşunca çamaşırları kapıp
Taş çıkarttık o anda Nasreddin Hoca'mıza.

TURİST REHBERİ

Gitmek var bu yoldan «yah» Sultan Ahmet
Kızın gözlerinde yaman bir dâvet.
Bizim kız saçlı çocuklarımız ah!
Taşıdılar onları sele - sepet.
Giderken birkaç çimdik, birkaç «Yah - yah»
Ne güzel Almanca, ne güzel hitabet.

H. Zekâi YİĞİTLER

kez işi lokantacılığa dökmüş!

Açtığı Restoran'ın adını bilmiyoruz ama.. arzu ederse.. durum vaziyetlerine pek yakışacak bazı Doğu yemeklerinin ismini kulağına fısıldayabiliriz: **Kadın Budu, Dilber Dudağı, Hanım Göbeği**... vb...

CUMA :

İmam suyu

Keramet sahibi olduğunu iddia eden bir İmam'a iştah şurubu diye şarap içirmişler.

Kafayı iyice bulan hoca, bu sefer de ortaya atılıp çiftetelli oynamaya başlamasın mı?

Tevekkeli dememişler: «Keskin zekâ kerameti kıç attırır!...»

CUMARTESİ :

Köprüler atılırsa...

Densizin biri piknikte yaktığı ateşi söndürmemiş... Dikkatsizin biri yanan sigarasını gelişigüzel fırlatıvermiş... Ya da milliyetsizin biri kasten çam dallarını tutuşturmak çılgınlığını göstermiş...

Fakat gelin görün ki... Seçim Favgası içinde bütün partiler birbirini suçluyor «**Ormanları siz yaktırdınız!**» diye...

Bu, bilinçsiz ve hesapsız kördöğüşünü yapanlara Abdi İpekçi dostumuzun bir yazısının başlığı ile soralım:

— Sonra birbirinizin elini nasıl sıkacaksınız?

PAZAR :

Men dakka dukka!

CHP. örgütü, —son demecinden dolayı— İnönü'nün resimlerini parti lokallerinin duvarlarından indirmeye başlamış.

Bir zamanlar da sayın İnönü, Atatürk'ün resimlerini pul ve paraların üzerinden indirmeye başlatmıştı.

Eeee.. ünlü halk deyimidir: Eden bulur!... Ve yine dilimize geçmiş ünlü bir Arap deyimidir: Men dakka dukka!... (Çalma başkasının kapısını, çalarlar senin kapını).

Şemsi BELLİ

— Partiler, kadın adaylara listelerinde önemli yerler veriyor. —

RÖNTGENCİ!

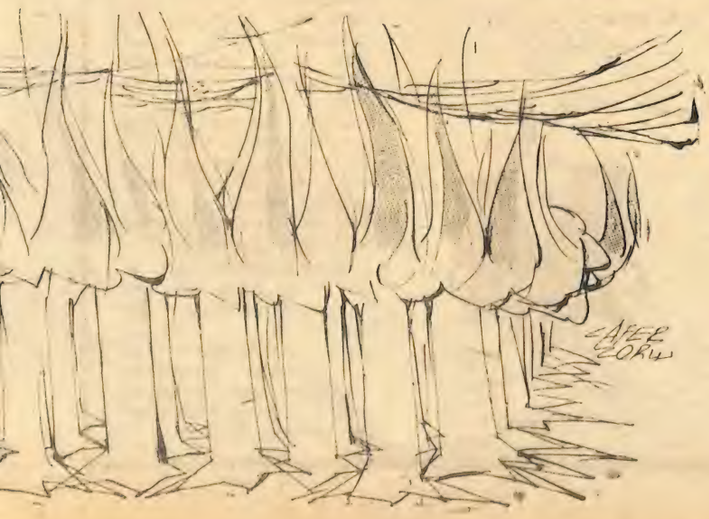

BİZ NEYİ BİLMEYİZ

Herkesin ukalâ olduğu bir devirde yaşıyoruz... Doğrusu böyle arkadaşlara şaşıyoruz... Efendim.. biz daha ziyade bilmediğimizi bilmeyen, birçok konularda kulaktan dolma veya onun bunun sözüne kanarak bilgi sahibi olduğunu sanan bir yaradılışa sahibiz. Bu da aşağılık duygusunun ayva reçeli şekline benzer... İnsanoğlu, hayvanoğluna benzemez... Yaşadığı sürece bir şeyler öğrenmek ister. İster ama, aması var... Okulda öğrenilen bilgiler, askerlikten sonra su muhallebisi gibi eriyip gider.. ortada gene çırılçıplak bir zihin kalır... İşte konumuzun aslını teşkil eden bu vaziyete balıklama ve cüretkâr bir şekilde dalıyoruz... Kimin neyi bilip bilmediğini burada bütün hakikatıyla açıklıyoruz...

SUAVİ SÜALP

★

MEMURLAR

Memurlar, devlet hizmetinde çalışan, zarurettan benizleri solmuş, maaşa bakan dalgın ve sinirleri zayıf kimselerdir. Daha ziyade dargelirli ailelerin fazla okuyamamış çocuklarından meydana gelen memurlar, daire ile ev arasındaki sosyal münasebetlerinin dışında fazla bir bedenî ve zihnî hareket imkânından yoksundurlar. Bildikleri şeyler daha çok evrak, müdür, eshabı mesalih, bordro, maaşlara zam, temettü, fazla mesai, ucuz bakkal ve kasap, bugün git yarın gel, dosya içinde sıkışmış paralar, İkinci sigarasının faydaları, evdeki kaynananın zararları, bekâr memureler hakkında cinsî bilgiler, beş altı artist ismi, yürümenin şekilleri, emeklilik hesapları, ikramiye hayâlleri, millî piyangonun çekilme tarihleri, piyazcı ve köfteci adresleri, kopya kalemi markaları, otobüs, tren, vapur tarife ve saatleri, kuru fasulye, bulgur çeşitleri gibi konularda gözleri yaşartacak bilgilere sahiptirler.

TÜCCARLAR

Tüccarlar genel olarak fazla okumamış fakat fırsattan faydalanan kimselerden meydana gelirler. Tüccarların bazılarının genel bilgileri yoktur. Hayatları mağaza, ev, garsonyer, içkili gazino arasında geçer. Tüccarların özel bilgilere sahip olması gene kendi konularıyla alâkalıdır. Bu tür tüccarlar genel olarak şu konularda otorite olmuşlardır: Naylon faturalar, maliyeti yükseltme vaziyetleri, kontenjan, çimento, kredi araklama, istifçilik usulleri, piyasayı karıştırma şekilleri, karşılıksız senetler, hileli iflâs, telefonla alışveriş, yüzde beşyüz kâr numaraları, vergi vermemek için türlü şekilde manitalar, karışık haritalar, karıdan gizli garsonyerde muhabbet, üçü beş gösterme, kebap yeme vaziyetleri, akreditif, koli, transfer, mal çıkarma, yükleme, pazarlama, bohçalama gibi karışık işler üzerine bilgiler, yalan yere yemin etme, her gece gazinolara gitme, masa ayırtma, artiste çiçek gönderme, araba markaları üzerinde derin bilgi. Viski, havyar, ançuez, tarama gibi maddelerle gizli alâkalar... İsviçre bankalarına çaktırmadan para stok etme. Resim, tiyatro, heykel, sinema, opera, müzik gibi şeyleri anlamama yeteneksizliği... Daimî dalgınlık, sık sık uyuma ve geğirme...

SANATÇILAR

Kendilerini sanatçı sanan veya öyle olan kimseler, öbürkülerden daha çok bilgiye sahiptirler. Fakat bunların içinde ekserisi palavradan konuşmak ve hava basmak merakından kurtulamazlar. Sanatçıların neyi bilip neyi bilmedikleri çeşitli münakaşalara sebep olmakta...

Sanatçılar bilhassa, yabancı kelimeler, orijinal giyinişler, favullü bakışlar, uzlı kaşılmalarıyla göze batarlar. Sanatçılar daha çok bunalım, konsantre olmak, hızlı yaşamak, gece hayatı, ratelik, içki içme vaziyetleri, sık sık evlenip boşanmak, kendini dağıtmak, onu bunu işletmek, espri yapmak kabiliyetleri, paralarını alamamak, kapris yapmak şekilleri üzerine derin ve kaçınılmaz bilgiler içinde kavrulup giderler. Özel konuşmalara çok önem veren sanatçılar içinde normal konuşanına az rastlanır. Sanatçılar, ev kirası, geçim derdi, maişet gibi bilgilere boşverirler... Ansiklopedik bilgi içinde yoğrulan sanatçıların, kamera, kulis, spot, yan plân, bir yerde, deşarj, amors, efor, kreşendo, harika, üstad, kancı, bunalım, yetenek, doğa, kompozisyon, star, flâş gibi kelimelerden kurulmuş büyük kelime gözenekleri olumgaçtır. Sanatçıların ev kirası verememeleri, sık sık aç kalmaya kalkmaları da bu bilgilerinin tesirindendir. Toplumun kendilerini anlayamadığını söyleyen sanatçılar, diğer insanlarla kolay kolay anlaşamazlar. Buna da hayret etmemek lâzımdır.

DOKTOR, AVUKAT VE MÜHENDİSLER

Özel bir eğitimden geçerek ihtisas yaptıkları dallar içinde yetişen bu kimselerin bilgi hazineleri de kendilerine mahsus bir koku arzeder. Fazla okumanın ve türlü zorluklar içinde tahsil yapmanın sıkıntısı içinde çabuk saçları dökülen bu kimselerden avukatlar daha ziyade Osmanlıca kelimeleri kullanırlar. Tevcihan, muvacehesinde, müekkilim, ihkakı hak gibi kelimelerle donatılmış olan avukatların hayatları, yazıhaneleri ile mahkeme arasında geçtiğinden özel bilgileri daha çok hukukî bir manzara arzeder.

Mühendisler ise daha ziyade, bina ve plân üzerine bilgilerle herkesi şaşırtırlar. Çimento, harç, betonarme, karkas, yığma, klozet, altılık demir, doğrama, zemin kat, çap, imar durumu gibi kelimeler içinde bocalayan mühendislerin öbür bilgileri daha zayıf olarak kalacaktır. Kızların mühendis koca istemelerinin sebebi yuva yapma ve kurma isteğinden doğar.

Doktorlar ise öbürkülerden daha farklı bilgilerle süslenmişlerdir. Çeşitli istısaslar içinde büyüyen doktorlar ilâç isimleri, reçete, narkoz, ameliyat, pansuman, anestezi, şok, serum, antibiyotik, nekahet ve hemşire Nezahat üzerine kaçınılmaz bilgilere sahiptirler. Fakat doktorların müzik ve çalgı bilgileri hayret uyandıracak kadar müthiştir. Tıp âleminin sanatla ve bilhassa müzikle ilişkisi olduğu son zamanlarda meydana çıkmak üzeredir. Bunu araştıranların ifadeleri malûmdur. Tabiî bu numarayı doktorlar yutmamaktadır.

HERHANGİ KİMSELER

Genel toplamın çoğunluğunu teşkil eden herhangi kimseler bilgi bakımından kulaktan dolma bir durum gösterdiklerinden böylelerinin konumuz içine girmesi çok zorlaşmaktadır. Genel bilgi seviyesinin 54 olduğunu kabul etmemiz için şimdilik bir ümit yoktur. Yollarda dolaşan ve çeşitli işlerde çalışanların neyi bilip neyi bilmediklerini kendileri de bilmemektedir. Fakat bir otobüsün nereden nereye gittiğini bir anda bilebilen kimseler gün geçtikçe fazlalaşmaktadır. Bizim fav. siyemize göre, birbiriyle daha sık konuşarak ve münasebet kurarak bilenlerin bilmeyenlere öğretmek zamanı çoktan gelmiştir.

Dünyanın bir bilgi hazinesi olduğunu anlayanlar vakit geçirmeden başkaları gibi rezil olmamak için süratli bir şekilde öğrenmek merakı içine girmektedirler. Eskiden radyonun içinde adam olduğunu, ampulün içinde gaz yağı bulunduğunu, otobüsün zeytinyağı ile işlediğini, şimşeğin İsrafil'in kamçısından meydana geldiğini, dünyanın öküzün boynuzu üzerinde durduğunu, falanı filân olarak kabul ettiğini sananlar, bugün gittikçe azalacağına çoğalmaktadır. Bu da ekseri, başkasının kendilerini cahil sanması korkusuyla yapılmaktadır.

Herkese bir ansiklopedi sloganını bulan İrfan Arifi beye teşekkür etmek zamanı gelmiş bulunmaktadır. Genel bilgileri kapsayan bu onbeş ciltlik ansiklopedinin fiyatının 4567 lira olması Arifi beyin para kazanmak hırsını gösterir. Mademki, bu bir halk hizmetidir. Mademki Arifi bey her insanın aşağı yukarı lüfer balığı ile istakozu ayıracak bir kıvama gelmesini istemektedir, o halde bu eseri neden bu kadar pahalı satmaktadır?... Daha bilgililerin daha bilgisizleri aldatmasına mâni olmak için kolları sıvayan yok mu?... Neden herkes bir kilogramın bin gram olduğunu bilmesin?... Neden Avanos'dan gelen saf bir vatandaş Beyazıt Kulesini satın alsın?... Maksadımız samimiyse, bilmeyen vatandaşlarımızı artık bilir hale getirelim.

Ortada alay mevzuu olan birçok kimse var. Ben bunları koruyorum sizi değil Arifi bey... Bu seçimlerde adaylığınızı bu ansiklopediye güvenerek koydunuz ama, o bilmeyenler size oy verecekler mi sanıyorsunuz?...

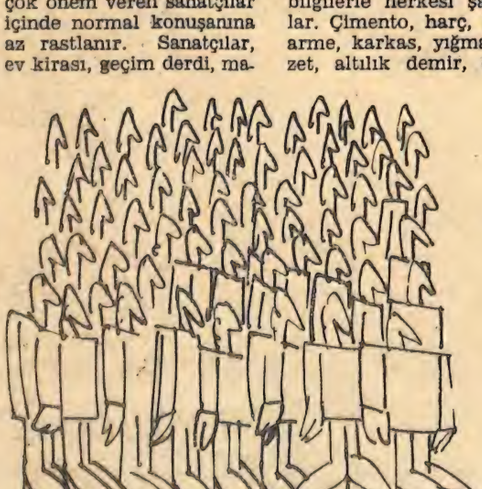

İşsiz...

İşsiz sayısı 80 bini aştı
— Gazeteler —

Güçsüz!

PLAYBOY FANTEZİSİ

Mukadder OZAKMAN

İDEAL GÜZEL KİM?

Ben İdeal Güzel'i arzu ettim beyin'den;
Bir müzik sesi geldi makinanın içinden.

Kemanlar, orglar çaldı; ampuller yandı, söndü
Bizim Tavşan Kız gene o ekranda göründü:

«İdeal Güzel ise sizin bütün arzunuz,
Siz kendiniz seçerek bu güzeli bulunuz!»

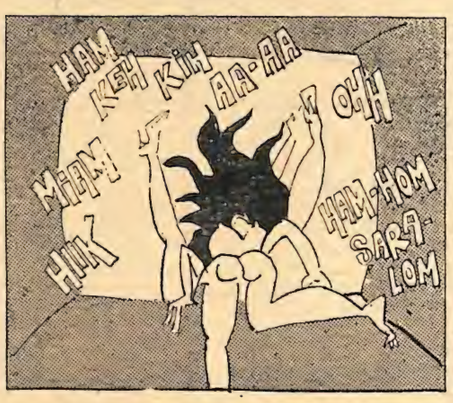

ÇIPLAKLAR ARASINDA

Kendimi çıplakların arasında bulmuştum;
İlk elime geçene bir anda yumulmuştum.

Herkes güldü halime... Gene çıktı Tavşan Kız:
«Tek Seçici oldunuz, yerinizi alınız!»

Hefner ile Kissinger bu işin tasasında;
Beni karşıladılar bir jüri masasında...

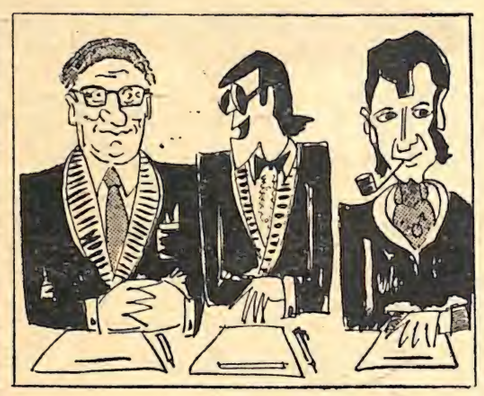

YARIŞMA

Tek Seçici Mukadder... Sağımda bizim Hefner
Solumda gördüğünüz ünlü Henry Kissinger...

Kissinger hem Nixon'un bir nolu danışmanı;
Hem de dünyanın ünlü sosyete donjuanı...

Hefner ile Kissinger bana yardım edecek,
Güzeli seçeceğim bu iş burda bitecek...

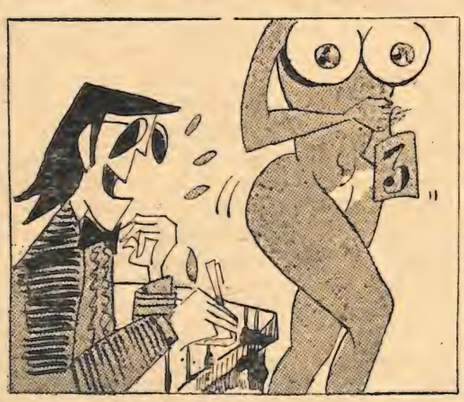

Güzeller çırılçıplak çıkıyorlar podyuma;
Güzellerin kaderi bağlanıyor oyuma.

Yavrular tam önümden birer birer geçiyor,
En İdeal Güzel'i bu gariban seçiyor.

Güzellere ben puvan verirken teker teker,
Kaydediyor notları Hefner ile Kissinger...

Yüz güzelin içinden seksenini eledim,
Kalan yirmi güzeli ben bir bir inceledim.

Yirmisini çekerek teker teker odaya,
Ölçülerini aldım seyredip doya doya...

Güzellerin sayısı eledim, düştü on'a;
Çok güç bir çekişmeyle beş güzel kaldı sona...

Göz, kaş, vücut ve kültür diyerek seçe seçe;
Sıkı bir elemeyle beş güzel düştü üç'e...

Üç güzelin içinden gel de seç sen birini;
Gör de bacaklarını, göğüsle gözlerini...

Bu çıplak güzellerin görürken her yerini;
Nasıl bilebilirim kalbini ve beynini?...

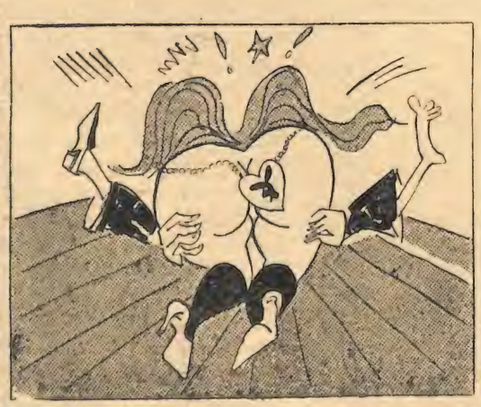

Oyunun gitmemesi için sonda boş yere,
Güzellerle flörtü şart koştum ben Hefner'e...

Şartım kabul edildi: Üçüyle birer birer
Birer günden edecek üç gün flört Mukadder...

İlk güzel ne çok zeki, ne de çok fazla aptal;
İlk günüm O'nla geçti, bırakmadı bende hal...

İkinci gün ikinci güzelle beraberdim,
Kız o kadar zeki ki bir yaşa daha girdim.

Biliyor: Kaç bin metre ay'la dünya arası
Veya bir Japon yen'i eder kaç Türk parası...

«Katar Devlet Başkanı...» desem, söyler adını;
Diğer yandan gerçekten iyi bir seks kadını...

Üçüncü gün üçüncü güzelle geziyordum;
Kızın aptallığını halinden seziyordum.

Sevişirken çok uysal, öpüşmesi gayet saf;
Onun aptallığından oluyordum bir tuhaf...

Ben güzelden güzele kuş gibi uça uça,
Üçüncü gün bitmişti, sıra geldi sonuca...

HAFTAYA: SONUÇ

SEKRETER

İSMAİL GENÇTÜRK

«Namus diye, ar diye bişe kalmadı bey» diye başladı söze. Ve devam etti:

«Allah sizi inandırsın ben kadın olduğum için utanıyorum. Gerçi kızım ya! Şey, kız da kadın, bayan demektir yâni, bilirsiniz... Utanıyorum. Çünkü, kalmadı ahlâk, namus, ar duygusu. Açıldıkça açılıyorlar... Nedir bu kepazelik diyen yok. Koltuğunda doğruca oturmuyor kimse. Atıyorlar bacak bacak üstüne... Kilotlarının rengi bile gözüküyor. Hele belediye otobüsleri, hiç sormayın rezalet! Sıkış sıkış... Neler neler...»

Baktım uzayıp gidecek, tren yolları örneği:

«Çok haklısınız hamfendi... Yerden göğe dek haklısınız» dedim. Ve şöyle bir —çaktırmadan— göz attım «manzarayı umumiyesine»... Kıpkırmızı kesildim. Gerçekten de anlattığı, söylediği doğruydu hamfendinin... Tıpkı kendini anlatıyordu. Dolgun, balık etinde bacaklar... Dizkapağının üstüne dek geriye sıyrılmış eteği ve orasında gözüken el kadar bir beyaz kilotumsu şey... Çaktırmadım gûya! Bal gibi de çaktı sekreter hanım. Bozuldu ama, bozuntuya vermedi. Pişkin bir hali vardı.

«Müdür Bey gelmiyecekler her halde» dedi.

«Demin gelmesi gerektiğini söylemiştiniz» dedim.

«Doğru ama, gelmedi baksanıza. Neyse, bekleyin isterseniz biraz daha. Bakarsınız gelirler. Hiç belli olmuyor ki!...»

«Peki, biraz daha oturayım müsadenizle» dedim ve sigaramı, kibritimi çıkardım. Sekreter hanıma da tuttum.

«Çok mersi. Rica ederim. Buyurun oturun» dedi...

Karşılıklı sigaralarımızı tüttürürken telefon çaldı. Sigarasının külünü silkip tablaya koydu. Telefonun ahizesini alışık bir şekilde kaldırdı:

«Alo, buyrun... Ha.. benim... Evet benim canım. Sen misin? Ah seni dalgacı ah! Nerelerdesin? Böyle işte senin insanlığın... Neyse. Peki. Olur... Söz... Söz ama, tabii annemi atlatabilirsem... Pikniğin orda mı? Bekletme ama... Bir gören filân olursa... O tarafa olmaz. Gidemem şekerim. Benim muhitim tabii... Ora olur bak... Peki. Gülegüle. Mersi.»

Kapattı telefonu...

Karşı taraf ne diyordu, bilemem. Ama, sekreter hanımın verdiği yanıtlar sözcük sözcük aynen böyleydi. Ancak, bu yanıtlara göre, karşı tarafın ne konuştuğunu tahmin etmek mümkün... Üç aşağı beş yukarı şöyle olsa gerek:

«Alo. Sen misin şekerim. Nasılsın, ne var ne yok? Özledim seni. Şöyle oturup bir yemek yesek... Sonra da giderdik şöyle bir, açılırdık bizim çocukların oraya, hani eskiden gittiğimiz eve doğru... Akşam çıkınca, Pikniğin orda beklerim seni. Kim görecekmiş, kimse de görmez... Herkes bizi mi gözetliyor sanki! Ha, demin, annemi atlatabilirsem mi dedin ne? Aşkolsun yâni, sen ha, sen uyutamıyacaksın moruğu... Beni bile uyutan, annesini sulu dereden susuz getirir... İstersen, benim eve gidelim, ne dersin? Sabahlarız hiç değilse. Hem de daha rahat olur. Kafaları da çekeriz. Şöyle çırılçıplak da soyarım seni gece yarısı... Ve o güzel bacaklarını okşarım seve seve, olmaz mı? Peki peki, ora olsun. Bekliyorum, mutlaka gel. Sözünde durmamak kahpeliktir tamam mı?... Peki, bekliyorum. Gülegüle... İyi günler...»

Tekrar sönmüş sigarasını kibritimle yaktım.

«Çay içer misiniz, çay söyleyim? Nasılsa beklemeye kararlısınız Müdür Beyi» dedi.

«Peki, içelim birer çay» dedim.

Telefonla dahili bir numara çevirip, iki demli çay söyledi.

Ahizeyi kaldırdı ve konuşmaya başladı:

«Buyrun... Müdürlüğü... Evet. Ha, sen misin Sevgi? Kız neden arayıp sormuyorsun hayırsız... Öyle mi? İzini nerde geçireceksin? Vallahi ben de görmek isterdim Bodrum'u... Herkes çok methediyor da... Yok. Bilmiyorum. Ne bileyim ne zaman geleceğini. Sizinki mi soruyor? Bir bey de bekliyor sabahtanberi. Telefon da etmedi. Gülegüle... İyi yolculuklar sana... Öperim...»

Telefonu kapayınca, anlamsız anlamsız bakındı sağa sola... Elleriyle masasının üzerinden bir şeyler arar gibi yaptı. Siyah, uzun saçlarını düzeltti. Saatine baktı:

«Öğlen olmuş. Gelmez her halde. Ama bir umut. Bu taraftaysa belki uğrar geçerken. Çoğu zaman öyle yapar.»

«Sağlık olsun, biraz daha bekleyim bakalım, beklemişken.» dedim.

Gülümsedi. Karşısındaki duvara baktı bir süre.

«Demin telefon eden kız var ya. O da sekreter... Ama affedersiniz öyle işte. Müdürü bile yoldan çıkaran soyu... Bodrum'a gidiyormuş izininde. Kimbilir kiminle. Aldığı ne ki? O parayla Bodrum'a gitmek değil, yarı yolda kalır. Ama arkası kuvvetli ki, güveniyor da gidiyor!... Dairelerin hali böyle. Dolduruyorlar nerde böyle kız, kadın varsa, sonra adamı da mahçup ediyorlar. Bize de zararları dokunuyor. Nerde eskilerin anlattığı ahlâk, namus? Yok inanın ki...»

Tam kalkıp gitmeyi düşünüyordum ki, telefon gene çaldı. Kımıldamadım yerimden.

«Evet buyrun. Burası. Evet benim... Söylesene şekerim. Vallahi tanıyamadım. Yumurta mı içiyorsun sabahları nedir, çok değişmiş sesin?... İnan ki tanıyamadım bak... Söyle... (Uzunca bir dinleme faslı) Olmaz şekerim. Bugün imkânı yok çıkamam... İşten sonra doğru eve gitmem gerek. Eskisi gibi değil annem ince eleyip sık dokuyor... Katiyen olmaz. Bilirsin huyumu. Olmaz dedim mi üsteleme, olmaz işte. Ama yarın cumartesi, bak yarın olur... Sen öğle üstü telefon et bana... Ama geçenki ev olmasın sakın. Başka yer bul. O komşuların bakışı ne tuhaftı. Olmaz... Bir yere iki kere gittin mi anlaşılıyor tabii... Sen yarın ara... Söz tabii... Hadi mersi, gülegüle... Olur. Olur dedik ya!»

Konuşmasına, namus ve ahlâk üstüne söylev çekmesine fırsat vermeden çıktım, müsaade isteyerek...

Saatime baktım 11,45'ti. Müdür Bey'in geleceği yoktu.

Genel Müdür Bey'le görüşmeye karar verdim. Öğleden sonra da onun sekreterini dinleyecektim belki de, kimbilir?...

— Su Ürünleri Bakanlığı kurulacak. —

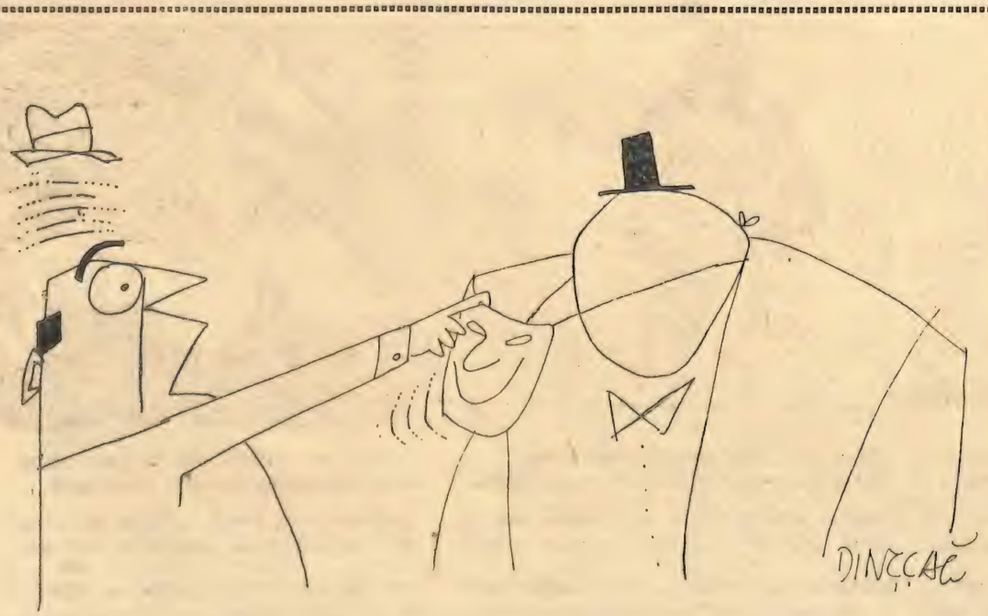

— Aaa! Yüzsüzmüş!..

Sizin için

MATEMATİK

Manav komşumuz Hasan beyle birlikte tüm aile emekli öğretmen olan dayımı ziyarete gitmiştik. Dayım hepimizin hatırını teker teker sorduktan sonra Hasan beye:

— Bütün fiyat artışları sizin gibi hesap bilmeden esnaf olan kişilerden doğuyor, dedi. Çünkü hesapsız yaptığınız işler sonucu verdiğiniz açıkları kapatabilmek için malların fiyatını arttırıyorsunuz!

Hasan bey:

— Sayın hocam, ben ilkokulu pekiyi derece ile bitirdim.

— Seni iyi bilirim Hasan. Geçen gün iki kilo domates aldım senden. Fiyatını hesaplayana kadar ayaklarıma kara sular inmişti. Sana o pekiyi dereceli diplomayı veren öğretmen sanırım bunak adamın birisi idi.

Hasan bey gülerek:

— İlâhi hocam, dedi, pekiyi dereceli ilkokul diplomasını bana bizzat siz vermiştiniz!...

Bunun üzerine başta dedem olmak üzere hazır bulunan herkes gülmeye başladı.

Neşe VAROL
Güvenlik Cad. Çakmak Ap No: 58/8
Aşağı Ayrancı/ANKARA

GENÇ KIZ

Edebiyat öğretmenimiz, sınıfta işlediğimiz bir konunun tahlilini yaparak bize iyi ve kötü taraflarını anlatırdı. Yine bir gün sınıfta okuduğumuz bir romanın kahramanının kötü taraflarını anlatıyordu:

— Burada romanın kahramanı bir köylü kızıdır. Bu kız İstanbul'a gelerek çalışmak istiyor. Çocuklar; bir genç kız için, özellikle bir Anadolu kızı için gece yalnız dışarı çıkmak çok tehlikelidir. Hele gece saat 10'da çıktı mı, zibidilerle karşılaşır, önünü kesip lâf atarlar. Saat 12'de çıktı mı, on-onbeş it peşine takılır, sonrası malûm... 1'de çıktı mı; kumarbazlarla karşılaşır. 3'te çıktı mı; önünü esrarkeşler çevirir. 4'te çıktı mı; yankesiciler yolunu keser, soyarlar...

Arka sıralardan Salih adındaki arkadaşımız sordu:

— Hocam gündüzün saat 7'sinde ne olur?

Öğretmenimiz hiç bozuntuya vermedi ve:

— Oğlum kahvaltısını yapar, diye cevap verdi.

Erdal KARASU
Karayar Mah. No: 29 — GÜRÜN

KİMSE BİLMEMELİ

Sana öyle bir yazı
Yazmalıyım ki
Ne sen,
Ne başkaları
Bu yazımı okuyabilsin.
Sana öyle bir bakmalıyım ki
Sana bakan bütün gözler,
Baktığımı göremesinler.
Seni öyle bir sevmeliyim ki
Annen, baban, kardeşlerin
Ve sen
Bu sevgimi
Bilmeyin.
Sana öyle bir düğün
yapmalıyım ki
Düğün demeye bin şahit olsun.
Seni öyle bir boşamalıyım ki
Boşanan bütün çiftler
Yeniden evlensinler
Dinle deli sevgilim
Seni öyle bir mezara
gömmeliyim ki
Mezarını değil
Öldüğünü kimse bilmesin.

YAŞAR BERBEROĞLU
Rıhtım Cad. Velialemdar Han kat: 1 No: 120 Karaköy/İST.

(Tayfur ŞAPOLYO)

YÜRÜYÜŞ

Caddede, düzgün ve sert adımlarla önümüzde yürüyen bir bayanı gözüyle takip eden arkadaşımız İrfan:

— Yürüyüşünde bile asalet var, dedi.

Askerliğini merasim bölüğünde yatığını iddia eden Salih Bey lâfını kesti:

— O yürüyüşün nesinde asalet var? Ben merasim bölüğünde geçiş yaptığım zaman şehrin kızları beni adımlarımdan tanırlardı, dedi.

Dayanamayan Hacı Kasım:

— Amma atıyorsun, dedi. Ben akşam üstü gezmeye çıktığım zaman bütün televizyonlar adımlarımın sertliğinden parazit yaparlar!

Bunun üzerine münakaşa kahkaha halini aldı.

Hayrullah CERAN
Adakale Sokak No: 89 — ANKARA

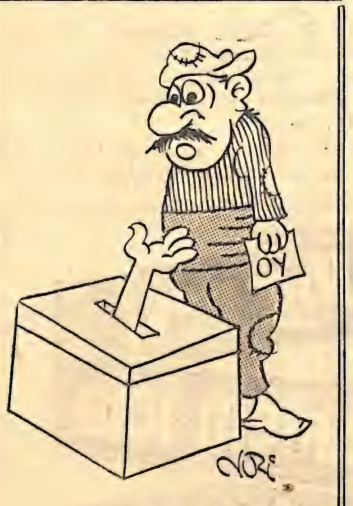

Yazısız

HANGİ ŞARKIYI SÖYLERLER!

* Evde kalmış kızlar **(Tek yaşanır mı?)**
* Filtreli sigara bulamayan tiryaki **(Ömrümrümce hep adım adım her yerde seni aradım.)**
* Treni kaçıran yolcu **(Nasıl geçti habersiz.)**
* Mini etekli turistleri gören köyün imamı **(Tövbeler olsun.)**
* Kekeme **(Ha.. ha.. hapşuuu.)**
* Sevgilisi hâmile olan delikanlı **(Aşkımız ölmüş başın sağolsun.)**
* Politikacı, seçmene **(Taht kurmuşsun kalbimde en güzel yerimdesin.)**
* Pirinç kuyruğundaki vatandaş **(Aramızda sırâ dağlar, dağlar mı olacaktı?)**
* Seçimin bir an önce yapılmasını isteyen parti başkanı **(Yeter yeter bu kadar naz yeter.)**
* Bölünen partinin üyeleri **(Bizi çekemediler)**

MUSTAFA KAĞNICI
İl J. Alay Komutanlığı — KASTAMONU

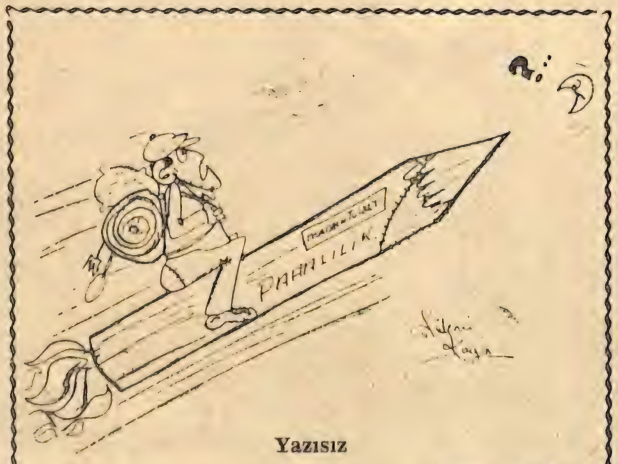

Yazısız

(Şükrü KAYA)
Divanyolu Cad. No: 30/3 — Sultanahmet/İST.

UYKU İLÂCI

Bir varmış, bir yokmuş
Yine seçim zamanlarında
Adaylar hem bol bol geziyor,
Hem de saatlerce konuşuyormuş
Adaylardan birinin de,
Geceleri uykusu
Hiç gelmiyormuş.
Gitmiş doktora,
Anlatmış derdini.
Ama, ilâç, tedavi nafile.
Sonunda doktorun aklına,
Parlak bir fikir gelmiş.
Demiş ki:
Dostum bunun tek çaresi.
Bir aday gelmiş şehrimize,
Sen git onu dinle.
Mutlaka ayakta uyursun
İstesen de, istemesen de.
Bizimki içini çekerek,
O da faydasız doktor bey demiş.
Çünkü o aday benim işte.

MAHMUT TURGUT

Adlarımız... Soyadlarımız...

ERHAN TIĞLI

HAYRET: Şaşkınlık demektir. Bu da ad olur muymuş demeyin. Günaydın gazetesinde çıkan şu haberi okuyun: «Gelibolu'da herkesin tanıdığı 86 yaşındaki Kuşçu Dede 82 yaşında çocuk sahibi olunca adını «Hayret» koymuştur. Halen 4 yaşında olan erkek çocuğunun doğumunu öğrendiği zaman bembeyaz sakalını tutup bu işe şaşan Kuşçu Dede «Hayret» demiş ve çocuğunun adı da böylece konmuştur.»

HAYATİ: Çocuğumuz hayata bağlansın, yaşasın diye koyarlar bu adı. Ama çocuğa iyi bakmadıktan sonra ne koysan yoktur faydası.

HAYYAM: Çadırcı anlamındadır. Ünlü şair Ömer Hayyam vardır adaş olarak. İşte bir rubaisi:

«Sevgili, seninle bir pergel gibiyiz
İki başımız var, bir tek bedenimiz.
Ne kadar dönersem döneyim
çevrende
Ergeç başbaşa verecek değil
miyiz?»

HEDİYE: Armağan, bahşiş demektir. Çocuk anne babaya en güzel bediyedir ama yeter miktarda olursa... Yoksa sedye olur!...

Çocuklar bu adı taşıyan arkadaşlarına şöyle takılırlar:

«He he hediye
Ekmek verdim kediye
Kedi gider kadıya
Kadının kapısı kitli
Hediyenin başı bitli»

HIFZ (I): Saklama, koruma, ezberleme demektir. Bu adı korken çocuğunuzun ezberci olmamasına dikkat edin. Yoksa papağandan farkı olmaz.

«Sen de Hıfzı gibi tezden uyandın,
Uyandın da taş yastığa dayandın,
Aslı Hanım gibi kavruldun yandın;
Yeller mi savurdu, küllerin hani?»
(Kağızmanlı Hıfzı)

HİCAB (İ): Perde, utanma, sıkılma demektir. Erkek adıdır. Bu duygu bugün pek olmadığı ve olsa bile geçerli olmadığı, işe yaramadığı için koymayın bu adı.

HİCRAN: Ayrılık, unutulmaz acı. Aileden birisi öldüğü, ayrıldığı sırada doğan çocukların adıdır. Koymayın bu adı. Çocuk için de sizin için de iyi olmaz.

HİDAYET: Yol gösterme, doğru yolu arama, girme demektir. Doğru söyleyeni dokuz köyden kovuyorlar bugün. Çocuğunuza koymayın bu adı, bir yere yerleşemiyecek, göçebe olacaktır. Bir çıkarsa adı dokuza, inmez sekize, yazık olur sonra ikinize de...

HİKMET: Felsefe, neden, gizli, bilinmeyen nokta demektir. Kısa, özlü sözlere de bu ad verilir. Bu adı taktığınız çocuk feylesof mu olur, gizli, kördüğüm bir nesne mi olur, artık orası bilinmez.

HİLMİ: Yumuşaklık, sabır anlamına gelen hilm kökünden türemiştir. Bizim gibi «acele işe şeytan karışır» inancında olanlar için ideal bir addır.

HİMMET: Çalışma, çabalama demektir. İhtiyacımız olan bir addır. Ama pek rastlanmaz bu ada. Bugün, yardım etmek anlamında kullanılmaktadır himmet etmek. Çünkü başkası çalışsın, bize yardım etsin, biz boş oturalım istiyoruz hepimiz...

HUDAVERDİ: Tanrı verdi anlamındadır. Uzun zaman çocuğu, özellikle erkek çocuğu olmayanlar birdenbire bir çocukları dünyaya gelince bu adı koyarlar ona. İyi baka. mayıp çocuğun ölümüne sebep olurlarsa o zaman da «Tanrı verdi, Tanrı aldı» diyerek hiçbir sorumluluk yüklenmezler. Dün çok rağbet gören bir addı, bugün alay konusu olan bir addır. Onun için iyice düşünün. Çocuğunuz büyüyünce değiştirmek zorunda kalır sonra...

HULKİ: İyi huy, karakter demektir. Bu adı çocuklarına anneler, babalar, iyi huylu olsun diye takarlar. Ama ne yapsa çocuklar, bir türlü iyi huylu olduklarına inandıramazlar. Çünkü yaşlıların dünya görüşü başkadır, gençlerinki başka...

HULUS (İ): Saflık, temizlik, doğruluk, samimilik anlamlarına geldiği gibi yaltaklanma anlamına da gelebilir. Onun için dikkat edin, çocuğunuzu sonuncuyu uygulayacak biçimde yetiştirmeyin. Yok yok yalan. Bu devirde yaşamak için sonuncuyu uygulamak gerek.

Baştakiler geçer akçe değil, yoksul avuntusu. Rağbet yok bu kavramlara...

HULYA: Kuruntu, hayâl demektir. Romantik bir addır. Kızınızın albenisini arttırır.

HURİ (YE): Cennet kızı, sevgili demektir. Bu adı kızlarına koyan anlar babalar, kızlarının sayesinde cennete girecek demektir!...

HURREM: Taze, yeşil, sevinçli, gönül açıcı anlamlarındadır. Kız adıdır.

«Meclis-i iyş-ü tarab hurrem ü
abad olsun
Yıkalım zevk-u riye deyrini viran
edelim»
(Baki)

HUSREV: Hükümdar, güneş anlamlarına gelir. Bu adı taşıyan çocuğunuz güneş olamasa dahi, gol kralı olur, sahaların hükümdarı olarak gönüllerde taht kurar, üniversite mezunlarından çok para alır, parlak bir hayat sürer.

HURŞİD: Güneşin Farsça adıdır. Bu ad, Nedim'in İstanbul Kasidesi'nde şöyle geçer:

«Bir gevher-i yekpare iki bahr
arasında
Hurşid-i cihan-tab ile tartılsa
sezadır.»

HÜMA: Cennet kuşudur. Bu da kız adıdır. Mecazi olarak devlet kuşu, kutluluk anlamlarına gelir. Huma, Hümay olarak da geçer. Türkçede «Umay» olmuştur. Bir türküde geçer:

«Huma kuşu yere düştü ölmedi
Dünya sultan Süleymana kalmadı
Yâre gidem dedim, nasip olmadı
Ağlama gözlerim mevlâm kerim»

HÜRRİYET: Özgürlük, serbestlik tir. Kız adıdır. Ziya Gökalp'in kızının adıdır. Ayrıca Namık Kemal'in Hürriyet Kasidesi'nde de geçer. Şair, hürriyeti kıza benzeterek:

«Ne efsunkâr imişsin ay ey didar-ı
hürriyet
Esir-i aşkın olduk gerçi kurtulduk
esaretten»

HÜVEYDA: Meydanda, açık, delli demektir. Çocuğunuza bu adı koyarsanız bir ev sahibi olamaz, gecekondusunu yıkarlar, meydanda kalır, her ay başında açık verir. Yarı çıplak gezer yaz kış. Kızsa çabuk koca bulur ama erkekse açıkta, evde kalır...

HIDIR, HIZIR: Ölümsüz olan ve düşkünlerin yardımına koşan bir ulu.

«Benim adım Hıdır
Elimden gelen budur.»

İBRAHİM: Halk babası demektir. Çok eski bir addır. Bugün bu adı hakeden kişi yoktur!

GİDEN

«Yatmış, loş odaya kimsesiz
Örtmüşler çarşafı üstüne
Yatmış uykuya sessiz
Upuzun, bütün varlığıyla,
Varlığından habersiz...»
(İbrahim Tekelioğlu)

İFFET: Ar, namus, temizlik demektir. Kız adıdır. Hüseyin Rahmi Gürpınar'ın bu adı taşıyan bir romanı vardır. Bu adı koyduğunuz kızınızı bir namussuzla evlendirmeyin. Yoksa bütün çabalarınız boşa gider, kızınızın adına yazık olur.

İFTİHAR: Övünme, koltuk kabartma. Çocuğunuzla övünmek dileğindeyseniz bu ad iyi. Ama ya yerindirirse sizi. Bizim bir okul arkadaşımız vardı, adı İftihar'dı. Bir kere bile iftihar listesine geçemez, her yıl bütünlemeye kalırdı...

İHSAN: İyilik etme, bağış anlamlarına gelir. «İhsan, insan gölgesidir» diye özlü bir söz vardır. Bu ad, Baki'nin şiirinde şöyle geçer:

«Âşıka ihsan ise maksud elinde
dostum
Destbusundur muhassal Bakiye
ihsan-ı iyd»

Yâni diyor ki şair: Dostum, maksadın âşıkına ihsan ise elindedir. Baki'ye vereceğin bayram elini öptürmek olacaktır. Şimdi sevgilinin âşıkına verdiği ihsanları görseydi, bayram bir yana, çıldırırdı her halde zavallı şairimiz...

İKBAL: Talih düzlüğü, iyi hal, isteme demektir. Çocuğunun talihi düzgün olsun diye korlar anneler babalar bu adı. Bilmezler ki çalışmaya bağlıdır talih, şans, kader. Bu ad çoğu şiirlerde geçer. Nabi şöyle bir öğüt veriyor bir şiirinde:

«Çok da mağrur olma kim
meyahne-i ikbalde
Biz hezaran (binlerce) mest-i
mağrurun humarın (baş dönmesi) görmüşüz»

Namık Kemal ise:

Amalimiz, efkârımız ikbal-i
vatandır»

diyor. Nerdee... Geçti artık o günler!

Bir özlü söze göre: «İkbali idbar (düşkünlük) takip eder». Ona göre davranın.

İLHAM: Yüreğe doğan şeydir. Genellikle peri biçimindedir. Sonradan şeytana dönüşür...

(Devamı var)

(İlâncılık: 3490 — 131)

(Basın: 20166 - A - 60093 — 130)

(Benson Reklâm: 10 — 132)

Akbaba

Haftalık Siyasi Mizah Mecmuası

SAHİBİ:
Ergin Ortaç

Yazı işlerini fiilen idare eden:
Kadri Yurdatap

Sekreter: Selâmi M. Yurdatap

Dizildiği ve basıldığı yer:
Akbaba Matbaası

İDARE YERİ:
Divanyolu Klodfarer Caddesi
No: 8 - 10, Daire: 3, İstanbul
Telefon: 22 18 11

İLÂN FİYATI: Kapak içi, santimi 35 lira, iç sayfalar 45 lira.
Fiyatı: 150 kuruş.

MİLLETLER GÜLÜYOR

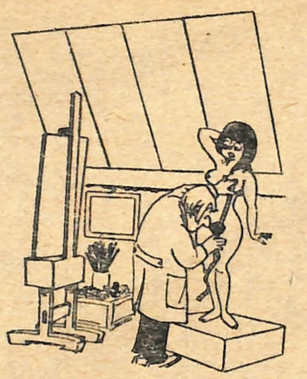

— Siz hep böyle ölçüp biçer misiniz!?.

Kovboyun atı

Olay Teksas'ta geçer. Büyük bir öfkeyle bara giren kovboy:

— Gürültüyü kesin! diye bağırdı. İçinizden biriyle görülecek bir hesabım var. Kapı önünde duran atımı kim yeşile boyadıysa çıksın ortaya!

Herkes sustu, salonun en kuytu köşesinde oturan dev benzeri kovboy yerinden kalktı:

— Ben boyadım. Ne olacak?

İlk soru soran yutkundu:

— İkinci kat boyayı ne zaman süreceğinizi soracaktım da... dedi.

Dertli tayfa

İki aylık bir yolculuktan sonra vapur limana girip demirlemişti. Birisi hariç bütün tayfalar kaptandan izin alıp şehre çıkmışlardı. Kaptan bu somurtkan tayfaya yaklaştı:

— Bütün arkadaşların şehre çıktılar. Senin gidecek evin, karın yok mu?

— Aksine kaptan. Burada evli olan tek ben varım!

Biricik sevgili

Âdem'le Havva elele tutuşmuşlar, geziyorlardı.

— Beni seviyor musun Âdem? diye Havva nazlı nazlı sordu.

Âdem içini çekerek:

— Evet, dedi. Başkasını sevebilir miyim ki?

Dedikodu

Bir kadın, arkadaşına, bir tanıdığından bahsediyordu:

— O öyle bir kadın ki şekerim, insanı korkutacak kadar güzel!

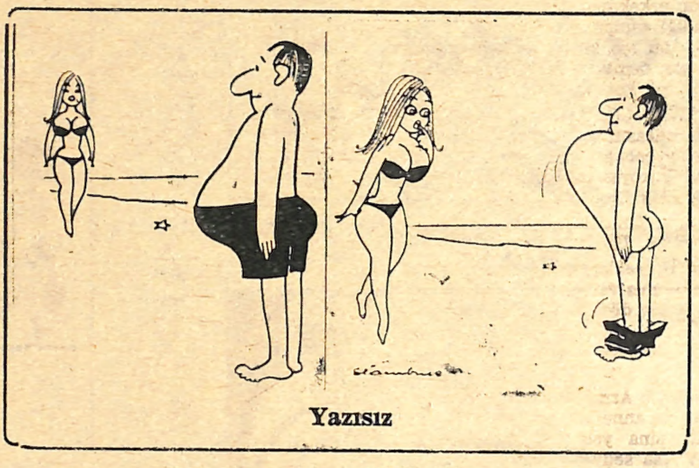

Yazısız

Bozulan plâk

Bir akıl hastanesinin müdürü, hastanedeki hastaları eğlendirmek için pikap çalıyordu. Bir ara plâk bozularak aynı cümle üzerinde dönmeye başladı: «Seni seviyorum... sev... seni seviyorum... sev... seni seviyorum... sev...»

Orada bulunan delilerden biri:

— Bir kekemeye şarkı söyletmek kadar saçma bir şey olamaz! diye bağırdı.

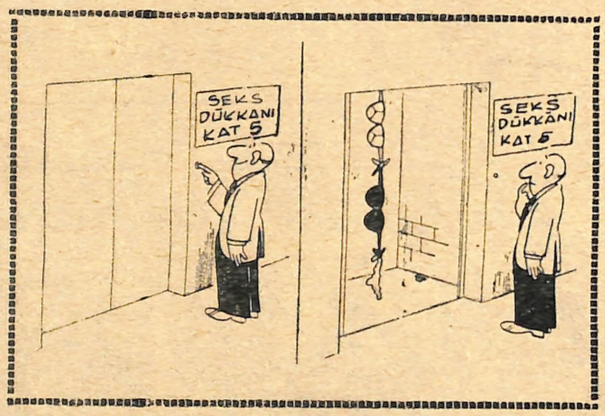

Milyoner kadın

İki arkadaş dertleşiyorlardı. Biri sordu:

— Evlenmeyi düşünüyor musun?

— Elbette... Ya sen?

— Ben de düşünüyorum. Fakat idealimdeki kadını bulamadım henüz.

— Nasıl bir kadın arıyorsun?

— En mutlu çiftler, birbirlerine hiç benzemeyen çiftler olduğuna göre, benim tam zıddım olan bir dişi yaratık olmalı.

— Anlayamadım...

— Canım, meselâ ben meteliksizin biriyim değil mi? Bana hiç benzememesi için evleneceğim kadının nasıl olması lâzım?

— Milyoner...

— Hah! Ben de o milyoner kadını arıyorum işte!...

Yazısız

Açlık şampiyonu

Panayıra gelen gazeteci, bir çadırın üzerinde: «Kırk günden beri hiç yemek yememiş olan açlık şampiyonu Euridyce» yazılı levhayı okuyup çadırın önünde oturan şampiyon kızı görünce, patronunu bulup sordu:

— Bu genç kadının kırk günden beri bir şey yemediği doğru mu?

— Evet, dedi patron, inanmazsanız, iddiamızı doğrulayacak bir sürü şahit var burada.

Gazeteci hayretle yeniden sordu:

— Bu açlığın hiçbir etkisi olmuyor mu?

— Olmaz olur mu efendim... Her gün bir sürü İskoçyalıdan evlenme teklifi alıyor.

Anasının kuzusu

Adam, kızına:

— Bu sabah Jacques geldi, seninle evlenmek istediğini söyledi, ben de teklifini kabul ettim, dedi.

Kız, itiraz etti:

— Ama baba, ben annemden ayrılmak istemiyorum!...

— Anneni de al götür kızım, önemi yok!

Yaman yüzücüler

İki İskoçyalı bir plâjda karşılaştılar. Biri:

— Bir şilinge bahse girişirim ki, ben suyun altında senden daha uzun süre kalabilirim, dedi.

Diğeri de bahsi kabul ederek suya daldılar. Olayın üzerinden iki yıl geçti... O zamandan beri, balık adamlar boş yere iki İskoçyalıyı arayıp durmaktalar.

— Bana bak kız, boşuna uğraşma.. hizmetçiyi ben seçerim!..

Hayalet

Deli gibi sokakta koşan köylüyü rahip durdurdu:

— Neyiniz var oğlum? diye sordu.

Köylü heyecanlı bir sesle cevap verdi:

— Bir hayalet gördüm!

— Durun canım, telâş etmeyin. Onu gerçekten gördüğünüze emin misiniz?

— Emin olmaz olur muyum! Yemin ederim ki gördüm... Sizi nasıl her şeyinizle tastamam görüyorsam, onu da öylece gördüm madam!...

Yazısız

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

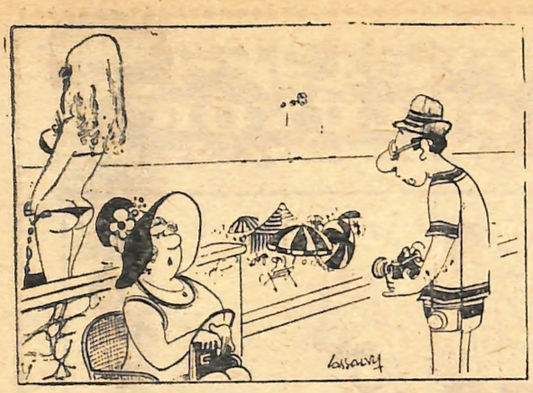

-ISRAR ETME, ŞAPKAMI ÇIKARMIYACAĞIM!..

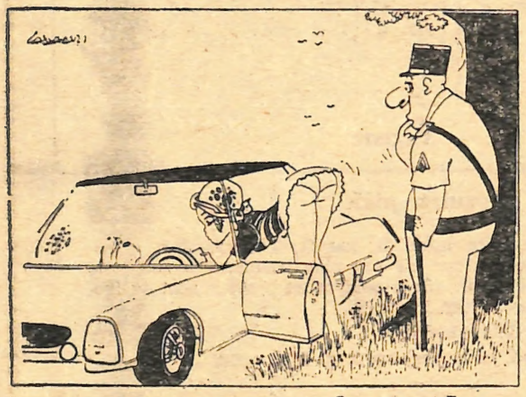

-HİÇ ACELE ETMEYİN, EHLİYETİNİZİ YAVAŞ YAVAŞ ARAYIN!..

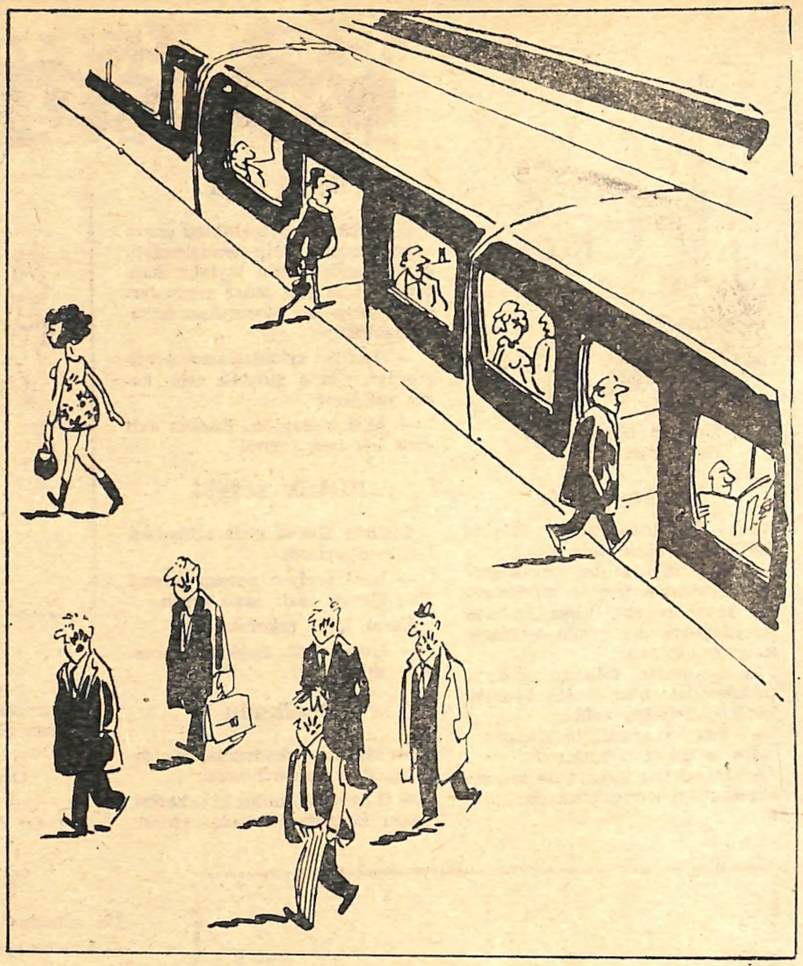

YAZISIZ

-OOOH.. YAVAŞ YAVAŞ SOYUNUYOR.. BURADA KİMSENİN GÖRMİYECEĞİNDEN ÖYLE EMİN Kİ!..

-BÖYLECE HEM ONU, HEM KENDİMİ EMNİYETE ALDIM!..

-SENİNKİ YİNE PATRONDAN ZAM İSTİYOR!..

-BU AKŞAM GALİBA...

-ÇOK İÇTİM SEVGİLİM.. BAKSANA..

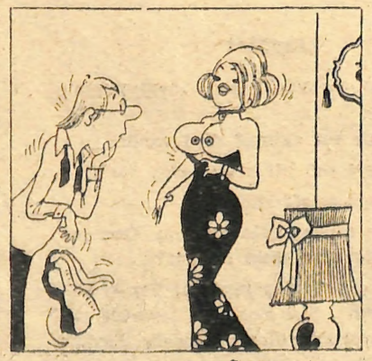

-ONLAR BİLE BARIŞMIŞ!

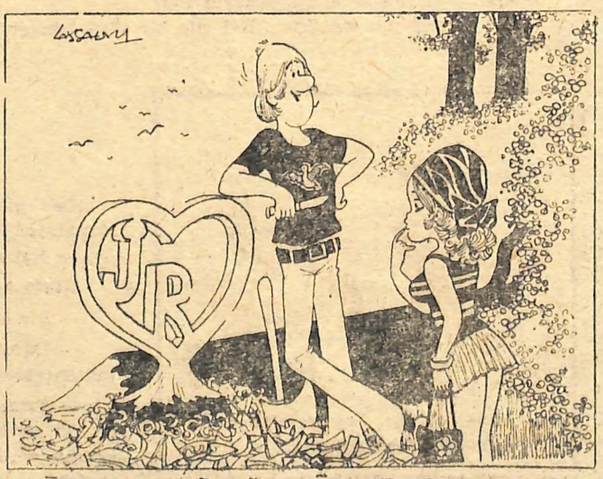

-JOSY, SENİ HİÇ BÖYLE SEVEN OLDU MU?

YAZLA GELEN MÜJDE

İKİNCİ ÇEKİLİŞ

2 MİLYON

15 EYLÜL AKŞAMINA KADAR HESAP AÇTIRINIZ

AKBANK

(Ak. — 133)

5000 LİRA

AKBABA-TOTO 10

İSİM : .....

ADRES : .....

1	2	3	4	5	6

AKBABA TOTO OYNAYIN, 5000 LİRAYA KADAR KAZANIN

Sevgili okurlarımız,

Derginiz Akbaba yeni bir «AKBABA TOTO» yarışmasına başlamış bulunuyor. «AKBABA TOTO» yarışmasına katılmakla gülecek, düşünecek, eğlenecek ve 5000 (Beşbin) liraya kadar kazanma şansına sahip olacaksınız.

Aşağıdaki panoramada 1'den 6'ya kadar numaralanmış 6 karikatür görüyorsunuz. (1'den 6'ya kadar olan bu sayılar AKBABA TOTO kuponundaki karelerin içinde de aynen bulunmaktadır.) Bu 6 karikatürle ilgili diğer 6 karikatür de çeşitli harflerle gösterilmiştir.

Buna göre hangi numaralı karikatürün, hangi harfli karikatürle ilgisi olduğunu bulup AKBABA TOTO kuponundaki 1'den 6'ya kadar sayılarla gösterilen karelerin içine uygun harfleri yazınız. Böylece kelimeyi çözmüş olacaksınız.

İsminizi ve adresinizi de yazdıktan sonra kuponu kesiniz ve bir zarfa koyup AKBABA adresine yollayınız.

Okuyucularımız her hafta bir AKBABA TOTO kuponu doldurup yarışmaya katılabilecekleri gibi daha fazla kuponla da katılabilirler. Fazla AKBABA TOTO kuponu oynayanlar fazla kur'a hakkı elde edeceklerdir.

Hepinize iyi şanslar, başarılar dileriz sevgili okurlarımız.